

GROSUPELJSKI ODMEVI 1997

GLASILO PREBIVALCEV OBČINE GROSUPLJE • LETNIK XXII, št. 7/8, julij/avgust 1997

ŽUPANOV KOTIČEK

PO GROSUPLJEM IN OKOLICI

"Kraji so bili gosto poseljeni že v dobi Ilirov in Kelto. Iz daljnega Zakavkarsja so na konjih prihrumeli Skiti in nam pustili motiv za sedanji znak občine Grosuplje."

Ko so Rimljani gradili cesto od Emone proti Siscii, so Grosupeljsko kotlino prečkali pod vznožjem Magdalenske gore, na kateri so pred sto leti odkrili eno največjih in tudi najbolj bogatih arheoloških najdišč iz halstatskega obdobja.

V začetku našega tisočletja najdemo precej zapisov, ki govorijo o kolonizaciji kralja Henrika IV. pri nas, o cerkvenem življenju v Šmarju ter o vplivu višnjegorskih plemičev in stiških belih menihov na življenje naših prednikov ..."

(Jože Miklič)

Poletni čas, čas dopustov je priložnost, da nekoliko upočasnimo vsakdanjo dirko življenja in probleme ter obveznosti postavimo v drugi plan. Prav bi bilo, da bi tudi našo potrošniško nastrojenost in razmišljanje o denarju, vsaj za nekaj časa nadomestili z več stika z naravo, spremljanjem, če že ne sodelovanjem pri kulturno-zabavnih dogajanjih pa s skrbjo za lastno zdravje, prijaznimi medčloveškimi odnosi in razmišljanjem o svoji notranji duševni in duhovni uravnoteženosti.

Možnosti v Grosupljem in njegovi bližnji in daljni okolici je obilo.

Pod okriljem občine in krajevne skupnosti Grosuplje je v zadnjih dveh letih izdana že tretja publikacija, ki odkriva današnje lepote Grosupeljske kotline ter našo tradicijo in kulturno-zgodovinsko dediščino. Po knjigi "Lepote in zanimivosti Grosupljega in okolice", zloženci in razglednicah, je pravkar izšla še bogato ilustrirana publikacija: "Po Grosupljem in okolici - nekdanje podobe krajev".

Vsi, ki jih grosupeljsko območje privlači, se lahko seznanijo o njem iz mnogih gradiv, ki so na voljo v novi knjigarni "Mondena" na Prešernovi 80, Grosuplje, kjer je urejen poseben Grosupeljski knjižni kotiček.

Letošnje poletje poteka na zgodovinski Magdalenski gori izredno atraktivna prireditev pod imenom "Ptica v zenici sonca". Ponovno oživljeno grosupeljsko gledališče Boldrik povede julijske srede, petke in sobote po sončnem zahodu obiskovalce skozi obrede, ki so jih pred več kot dva tisoč leti opravljali keltski prebivalci Magdalenske gore. Gledalci smo priča težavam in boju za preživetje keltskega plemena na avtentičnem mestu poselitve. V predstavi nas ig-

ranci kot člani plemena in njihovi druidi - duhovni vodje, povedejo do obrednega drevesa, kjer v mitoloških obredih častijo zemljo, vodo, zrak in ogenj. Sledi pomiritev z duhovi v temp-lju očiščenja, za kar služi kar cerkva Sv. Magdalene, ki stoji na mestu nekdanjega templja. Na koncu pa se na severnem obzidju spopadeta mladca za mesto poglavarja plemena. Ob krasnem pogledu na Julijce s Triglavom in Kamniškimi Alpami smo gledalci priča smrti - stalni spremljevalki človeštva in novemu življenju, ki zasije v svobodi in optimizmu kot novozletela ptica v zenici sonca ...

Poletni čas pa je tudi priložnost za aktivnosti vseh štirih turističnih društev v občini: TD Grosuplje, TD Šmarje - Sap, TD Št. Jurij in TD Kopanj.

Spoštovane občanke in občani, vzemimo si čas, pogledimo po dediščini in lepotah iz naše okolice, umirimo se in vzpostavimo ravnotežje do sebe, soljudi - zlasti v družinah, do narave in Stvarstva.

ŽUPAN
Rudolf Rome

"Drevo obljub materi zemlji" je akcija okoljskega osvješčanja, s katero so na pobudo voditeljice projekta Marte Vahtar iz Domžal, začeli že januarja lani in povabili k sodelovanju mlade in njihove mentorje. Letos so se povabilu odzvali tudi otroci vrtca Kekec (enote Tinkara) in s svojimi drevesi obljub materi zemlji povabili k razmišljanju naše občane. Morda so ti dopustniški dnevi res čas, ko se posvetimo drug drugemu. Tudi čas za razmišljanje o globokih mislih naših najmlajših. Pristihnimo jim in dnevi bodo - sončni...

A.

Foto: J. Adamič

Ob državnem in občinskem prazniku slovesno

SAMO Z DOSEŽENIMI USPEHI JE PRAZNIK RES PRAZNIK

V torek, 24. junija 97, na predpraznični dan, ki za občane občine Grosuplje pomeni kar dvojno praznovanje – občinskega in državnega praznika, se je praznično vzdušje začelo v vrtcu Kekec na Trubarjevi cesti. Slovesnosti so se udeležili tudi svetniki občinskega sveta. Praznovanje se je začelo z nagovorom župana Rudolfa Romea, ki je poudaril, da ni naključje, da se praznovanje tako velikega dneva kot je praznik občine in praznik osamosvojitve, začneja v vrtcu Kekec. Svetniki v občinskem svetu in župan namreč v tem mandatnem obdobju podpirajo program šolstva. "Program, ki je smelo zastavljen, se kljub spremljajočim problemom, uspešno izvaja že tri leta," je poudaril župan in navzoče seznanil s pridobitvijo 3 novih igralnic za najmlajše. Ob tej priložnosti pa se je zahvalil dolgoletni požrtvovalni ravnateljici Dragici Drobnič, ki je Grosupeljski vrtec vodila vse od njegove ustanovitve dalje in prizadevni pedagoški vodji Mariji Lavrič, ki odhajata v pokoj. Obe sta živeli v vrtcem in za vrtec, zato tudi uspehi niso izostali. Samo tako je bilo vsak dan srečnih veliko naših najmlajših. Po prijetnem kulturnem programu, v katerem so sodelovali otroci, smo si ogledali nove prostore in uživali v tople opremljeni igralnici.

OBČINSKA PRIZNANJA ZA-SLUŽNIM

Drugi del prireditve se je nadaljeval s slavnostno sejo občinskega sveta v Družbenem domu. Za slovesno vzdušje so poskrbeli pevci moškega zbora pod vodstvom prof. Cedilnika, slavnostna govornika pa sta bila predsednica občinskega sveta občine Grosuplje Angelca Likovič in podžupan občine Grosuplje dr. Peter Hostnik.

Slavnostna govornika sta poudarjala predvsem vrednote, ki naj bi oblikovale slovenski narod, slovenskega človeka.

"VSAK JE SVOJE SREČE KOVAČ!"

Podžupan dr. Peter Hostnik pa je dejal: "Pred šestimi leti smo bili deležni sreče ob nastanku samostojne države Slovenije, kar je bil dolgoleten sen velikih Slovencev... Če pogledamo šest let nazaj, moramo priznati, da je takrat večino nas prežemala evforija po popravi krivic iz preteklosti, po večji svobodi govora in osebnega prepričanja in evforija romantičnega pričakovanja čudeža pluralne družbe. Danes lahko vidimo, da prepočasi postajamo demokratične, svobodoljubne, odgovorne in iznajdljive osebnosti, še vedno se ne zavedamo, da je vsak svoje sreče kovač." – in voščil z besedami: "Praznujmo dan dr-

žavnosti in praznik občine Grosuplje, to je praznik nas, ki ljubimo domovino in svoj kraj, zato sprejmite iskrene čestitke."

V nadaljevanju je župan Rudolf Rome podelil priznanja občine Grosuplje za leto 1997, za nadvse prijeten zaključek pa je poskrbela Folklorna skupina iz Račne, ki je s

pesmijo in plesom polepšala predpraznični večer. Pesem in dobra volja je združila vse, ki smo se odločili počastiti praznični dan v prijeten klepet in udejanila se je Prešernova Zdravljica

...ki smo zato se zbratli, ker dobro v srcu mislimo...

A. ADAMIČ

Za dobro voljo ob zaključku pa še Ribnčan iz Račne...

"Živeti v demokratični državi pomeni, biti pripravljen upoštevati misel: Različnost je naše bogastvo...v slovenski državi naj narod živi pošteno, skromno in srečno.

Ob občinskem prazniku je prav, da vsak zase potrka na vest in pogleda, kaj je naredil," je med drugim dejala Likovičeva in svoje misli zaključila z željo, da bi pri našem nadaljnjem delu uresničevali besede naših prednikov: bodimo poštene, odkriti in prijateljstvo in uspehi bodo rasli!

Prodajamo

PROIZVODNE HALE MALO HUDO (AGROSTROJ)

Možen je nakup posameznih delov objekta

(za obrtno ali proizvodno dejavnost z lastnimi proizvodnimi prostori in pisarnami - vseljivo takoj)

Skupna površina hal je približno 2.000 m²

Površina pisarniških prostorov je približno 500 m²

Splošne informacije

Občina Ivančna gorica, tel: 778-381, g. Blatnik

Območna obrtna zbornica, tel. 762-426, g. Lampret

Podrobnejše informacije

Mihovec d.o.o., tel: 133-74-38 ali 132-21-22, ga. Rožac

NA OSREDNJI OBČINSKI PRIREDITVI

PRIZNANJA ZA IZJEMNE USPEHE

1. OLGA GRUDEN, poklicno predana vzgoji in izobraževanju, je učiteljica in vodja podružnične šole Kopanj, ljubiteljsko kulturi.

Z mladostnim poletom se je poizkušala kot režiserka in igralka v vaškem gledališču, navduševala in pridobivala je znanje in prijatelje za petje v mešanem pevskem zboru, kjer tudi sama radostno prepeva. Ljubiteljski kulturi se razdaja kot predsednica KD France Prešeren in kot mentorica Folklorne skupine Račna. Njena močna volja, predanost ljudskemu izročilu, prijeten pristop do članov društva in seveda zagnanost vseh, je pripeljala skupino do izjemnih uspehov.

Ob 15 – letnici uspešnega delovanja folklorne skupine je izjemen uspeh doživela njena koreografska postavitev projekta Dolenjska v plesu in pesmi.

Njene raziskave in postavitve plesov iz Račne in okolice, Ribnice, Šmarja, dobrepoljske ohceti, starih otroških iger in pesmi so dragocen prispevek k ohranjanju bogate slovenske kulturne dediščine.

S pestrimi prireditvami društva promovira Občino Grosuplje v domovini in izven meja Slovenije.

Olga Gruden

2. GUMA, družba za proizvodnjo, kooperacijo, zastopanje ter notranjo in zunanjo trgovino, d.d.

Brezje pri Grosupljem.

Podjetje Guma je bilo ustanovljeno 29.8.1977 s sedežem na Taborski cesti 3, v letu 1978 pa se je preselilo v novozgrajene prostore na sedanji lokaciji. Podjetje je v letu 1988 pričelo s proizvodnjo gumitehničnih izdelkov in v letu 1990 pridobilo dovoljenje za proizvodnjo dejavnost. Od leta 1990 dalje podjetje ustvarja celoten prihodek z veleprodajno dejavnostjo in zastopanjem priznanih proizvajalcev gumitehničnih in kemičnih izdelkov, predvsem plastike, lastno proizvodnjo, od leta 1997 pa tudi z maloprodajno dejavnostjo. Podjetje je 15.3.1997 odprlo v svojih prostorih prodajni center s povdarkom na prodaji gradbenega materiala, kmetijsko-vrtnarskih izdelkov, programa za male živali in gumitehničnih ter ostalih izdelkov.

Od ustanovitve podjetja zaposleni, ki so trenutno s svojimi družinskimi člani 55% lastniki

podjetja, skrbijo za okolico podjetja. Nasad smrek ob ograji, ribnik ter drugo okrasno grmičevje dajejo videz urejenega okolja, Turistično društvo Grosuplje pa je v letu 1995 dalo kolektivu Guma priznanje za najbolj urejeno okolico.

Podjetje Guma s svojimi prispevki pomaga gasilskim, turističnim, kulturnim in športnim društvom ter že več let sodeluje pri vzdrževanju in adaptaciji podružnične šole Kopanj.

Za "Gumo", d.d. je nagrado prevzel predsednik uprave Jože Košak

3. PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO GROSUPLJE

Je bilo ustanovljeno leta 1912 in bo letos praznovalo 85 – letnico uspešnega delovanja. Društvo je nestransko organizacija, namenjena zaščiti in reševanju ljudi, premoženja ob požarih in drugih nesrečah.

Je vodilno prostovoljno gasilsko društvo v občini Grosuplje z 249-timi člani in eno nosilnih v Gasilski zvezi Grosuplje.

Poseben zagon je društvo dobilo po izgraditvi Gasilskega centra v letu 1980, pridobitvi nove avtocisterne, nato še kombiniranega vozila z moderno visokotlačno črpalko in opremo za gašenje z gasilno peno in prahom.

Krona intenzivnih prizadevanj članov društva pa je bila nabava nove avtocisterne, za katero so uspeli člani sami zbrati 5.500.000,00 sit.

Društvo veliko pozornosti posveča strokovni vzgoji in vključevanju mladih v delo društva. Med uspehi, ki jih dosegajo na tekmovanjih, izstopa osvojeno prvo mesto na državnem tekmovanju s kombiniranimi gasilskimi vozili.

Strokovno pomoč nudi tudi drugim gasilskim društvom v občini in Gasilski zvezi Grosuplje ter uspešno sodeluje z drugimi društvi in organizacijami v kraju, občini in državi. S svojim prostovoljnim, marljivim in poštenim delom so si pri krajanah pridobili ugled, njihove veselice in prireditve so vedno dobro obiskane.

4. OTROŠKA VOKALNA SKUPINA PINOCCHIO

Glasbene šole Grosuplje Skupina Pinocchio je v treh letih svojega delovanja pod vodstvom prof. Eve Kozlevčar postala eden najopaznejših slovenskih izvajalcev vedre otroške glasbe. S sodelovanjem v seriji televizijskih oddaj Nedeljskih 60 in z izdajo tega programa na nosilcih zvoka in slike si je spomladi 1994 odprla pot v televizijske in kon-

certne programe po vsej Sloveniji. Sledila so sodelovanja z znanimi izvajalci pop glasbe kot so Čuki, Oto Pestner, Alenka Godec, New swing quartet, Simona Weiss, Romana Kranjčan, Jan Plestenjak in nastopi na prireditvah Klic dobrote, v špici in videospotu "Hugo" ter v oddajah Poglej in zadeni, Miklavžev večer, gostovanje na zgoščenki New swing quarteta Božični kruh in istoimenski koncertni turneji. Skupina Pinocchio je s samostojnim repertoarjem, ki ga zanjo pripravlja Tomaž Kozlevčar, tudi gost številnih otroških programov in festivalov. Tako je njihov razpoznavni družinski image zbudil pozornost tudi na številnih humanitarnih akcijah v sodelovanju z Rotary Clubom, Slovensko Fondacijo ter na postojnskem srečanju s papežem ali na državni proslavi 50 let UNICEF-a.

Za svoj drugi samostojni album "Naše pesmi – naše sanje" je bila skupina trikratno nominirana za slovensko glasbeno priznanje Zlati petelin 97. Pravkar pa je zastavila sodelovanje z Vito Mavrič in pripravlja musical ter obilo koncertnih in televizijskih nastopov doma in v sosednji Avstriji.

Najprijetneje je prisluhni tem žametnim glasovom

5. ALOJZ KASTELIC, za vestno držo požrtvovalnega gasilca.

V Gasilskem društvu Grosuplje že drugo mandatno obdobje nadvse vestno in s polno mero požrtvovalnosti opravlja funkcijo predsednika gospodarske komisije. Sodi med najzaslužnejše člane, ki so pripomogli, da ima društvo tako sodobno opremljeno operativno enoto, vzdrževano stavbo in ugled v kraju in izven občinskih meja.

6. KRAJEVNA SKUPNOST ŽALNA

Težko si predstavljamo, da bi osnovne celice lokalne skupnosti, krajevne skupnosti, prepustile svoje delovanje, življenje in izgled nekemu drugemu. Tega se še posebej zavedajo v Krajevni skupnosti Žalna, saj se lahko pohvalijo s številnimi uspešnimi samoprисpevki. In tako so si pridobili javno razsvetlavo, vodna zajetja, asfaltirali vse krajevne in vaške ceste, zgradili šolsko igrišče, pokopališče, si uredili smetišče, sofinancirali zapornice. Krajanje so za svoj trud nagajeni z lepim modernim izgledom kraja. Občina Grosuplje pa jim za vsa prizadevanja in dosežene usehe podeljuje to zaslužen priznanje.

OŽIVLJENA MAGDALENSKA GORA

Znano arheološko najdišče, Magdalenska gora, je dolga leta samevalo. Redki šolski obiski so zmotili mir, nato pa so začeli goro obiskovati rekreativni tekači in sprehajalci, kolesarji in tudi motoristi. Pred leti so zopet obnovili romarsko praznovanje Marijinega praznika velikega šmarna.

Letos je Magdalensko goro "zasedla" gledališka skupina Boldrik iz Grosupljega. Lotili so se zanimivega projekta – poskusili so prikazati, kako so živeli in čustvovali prvotni prebivalci tega kraja, Kelti. Gledališko predstavo so poimenovali PTICA V ZENICISONCA. Pomagali so si s poezijo nerazvitih ljudstev Sredi zemlje stojim in pesmimi Gregorja Strniše. Zamisel Simone Zorc-Ramovš so pomagali uresničiti mladi igralci iz Grosupljega in Stične, pomočnik režiserke Igor Gruden, kostume je zasnovala Marija Mojca Pungercar, efekte in rekvizite je pripravil Vasja Ambrožič, arheološka svetovanja pa je posredovala Alenka Miškec.

Predstava je zasnovana na osrednjih človeških temah vseh generacij in ras v vseh obdobjih človeškega obstoja: ljubezen, življenje, smrt; vse pa je povezano z osnovnimi elementi: vodo, zrakom, zemljo in ognjem. Pleme, ki pade v nemilost

pri bogovih, preizkuša svoje moči in se očiščuje tudi s pomočjo duhovnikov druidov. Veliko moč pri občutenju človeških stisk prispeva narava sama – nebo, pokrito z oblaki, ki so rdeče obsijani z zahajajočim soncem, poveča grozljivost in brezizhodnost. Vendar bogovi so milostni in sprejmejo darove in žrtve plemena in v cerkvi smo priča nekakšni spravi. Boj za vodstvo plemena ustoliči novega poglavarja, ki bo popeljal pleme v novo življenje. Novi vodja, okronan z mogočno čelado, prižge ogenj. Simbol svetlobe, toplote, upanja. Zmagoslavno odjaha na konju. Predstavo spremlja zanimiva glasba. Sami igralci z glasovi oživijo okolico pred obzidjem, ko pa se preselimo za cerkveno obzidje, zadonijo bobni. V cerkvi se oglašajo piščali in Klemen Ramovš zaigra Lebičevo pesem Ajdna. Dogajanja spremljajo še zvoki ropotulj in tolkal.

Bakle dajejo prijetno mehko svetlobo, ki nevsiljivo osvetljuje prizorišča in igralce. Prepričljiva, izpovedno močna poezija, noč, narava, dobri igralci, glasba, svetloba – vse to ustvari posebno vzdušje, ki gledalca pritegne, da pozabi na sedanji čas in se preseli v davno preteklost.

To zanimivo prireditev si velja

ogledati. Na sporedu bo vse srede, petke in sobote v juliju. Vstopnice so na voljo tudi v Knjižnici Grosuplje, na ZKO Grosu-

plje in Zavodu Ars Ramovš ter tudi pred predstavami, ki se začno ob 20.47.

Marija SAMEC

...noč, narava, dobri igralci, glasba, svetloba...vse to in še marsikaj se pomaga gledalcu preseliti v preteklost.

PRAZNIK V NAŠIH OČEH, PRAZNIK V NAŠIH SRCIH?! KDAJ?

Verjetno, da šest let ni še tako dolgo časa, da bi lahko pozabili, kaj se je takrat dogajalo. Prišel je trenutek, ko smo se Slovenci odločili, da živimo v svoji državi. To je bila odločitev, ki bi nas lahko drago stala. Še vedno mi je ostalo v spominu tisto jutro po razglasitvi samostojne države Slovenije; napadli so nas tako imenovani "kovači bratstva in enotnosti". S strahom smo spremljali poročila na radiu. V vojaškem skladišču streliva v Grosupljem je oficir tedanje JA grozil, da bo zaminiral skladišče, kar bi v krogu Grosupljega povzročilo potres 9. stopnje. Zamislil sem se; komaj leto smo v novi hiši, ki smo jo zgradili z velikim naporom, sedaj pa je ta naš topel dom v trenutku lahko kup ruševin. Avtobusi v Ljubljano, kjer sem v službi, niso vozili, zato sem se vozil kar s kolesom. Žena je bila doma s tremi majhnimi otroki, v nahrbtniku pa je imela pripravljeno najnujnejše za beg v gozd.

V teh težkih trenutkih tudi tisti, ki niso imeli časa za pogovor, najdejo čas zanj. Toda ta negotovi čas je minil. Sklenjen je bil mir in začelo se je priznavanje Slovenije za samostojno državo. Danes nekateri pravijo: "Vikend vojna", toda ta vikend so nekateri, ki so s srcem branili ta košček naše prelepe Slovenije, plačali z življenjem. Posledice pa so: invalidi, žene brez mož, otroci brez očetov. Bodimo jim hvaležni. Hvaležnost pa jim bomo izkazali s tem, da bomo ta dan dostojno praznovali in ne tako, kot se dogaja sedaj, da se na ta dan, ki je dela prost, opravljajo tako hrupna in težka dela, da motijo še tiste, ki se jim zdi ta dan vredno praznovati.

Kaj je res potrebno kup ruševin in na tisoče mrtvih, da praznik dobi svojo veljavo? RAZMISLITE!!

Pavel SKOK, Št. Jurij

SEZNAM OBJAVLJENIH ODLOKOV IN SKLEPOV V URADNEM LISTU REPUBLIKE SLOVENIJE

(v mesecu marcu, juniju in juliju 1997)

- Odlok o razglasitvi potoka Bičeje in močvirskih biotopov z vplivnim območjem za naravni rezervat (Uradni list RS, št. 23/97)
- Sklep o javni razgrnitvi osnutka ureditvenega načrta Zadrževalnik Bičeje (Uradni list RS, št. 23/97)
- Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Grosuplje za leto 1996 (Uradni list RS, št. 25/97)
- Odlok o proračunu Občine Grosuplje za leto 1997 (Uradni list RS, št. 35/97)
- Odlok o zazidalnem načrtu Nova šola Brinje (Uradni list RS, št. 35/97)
- Odlok o dopolnitvi odloka o občinskih upravnih taksah (Uradni list RS, št. 35/97)
- Sklep Občine Grosuplje o ukinitvi statusa zemljišča v splošni rabi, k.o. Slivnica (Uradni list RS, št. 35/97)
- Sprememba pravilnika o oddajanju poslovnih in upravnih prostorov v najem (Uradni list RS, št. 35/97)
- Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o taksah in povračilih za obremenjevanje okolja in racionalno rabo ter izkoriščanje naravnih dobrin na območju Občine Grosuplje (Uradni list RS, št. 37/97)

POGAJALSKA SKUPINA SREDI ČERI

ALI POGAJANJE PRERAŠČA V
IZSILJEVANJE

Lokacija za novo komunalno deponijo je na podlagi študij, soglasij krajevnih skupnosti in pristanka lastnikov zemljišč o odprodaji (razen enega) izbrana. Nova komunalna deponija naj bi bila v ŠPAJI DOLINI, to je lokacija v zgornjem delu doline ob regionalni cesti Grosuplje – Višnja gora, kjer poteka tudi občinska meja med občinama Grosuplje in Ivančna Gorica. Možna kapaciteta 650.000 m³ bo zagotavljala odlaganje komunalnih odpadkov za obdobje 25 let. Področje obsega kar 13 ha gozdnih površin. Tudi z vidika onesnaženosti zraka lokacija Špaja dolina ni problematična, saj šibki lokalni vetrovi pihajo po dolini navzdol, najbližje naselje pa je tako oddaljeno, da ga neugodni vplivi ne dosežejo.

Ko so bile študije pripravljene, so se začela pogajanja z lastniki zemljišč, poročilo o aktivnostih pa je prišlo na dnevni red 30. seje občinskega sveta, ki je bila 2. julija. Direktor JPK Janez Skarlovnik, ki je tudi član pogajalske skupine, je svetnikom postregel s podatkom, da so bile želje lastnikov parcel v Špaji dolini, prodati parcele po ceni od 25 – 30 DEM/m², po nadaljnjih pogajanjih so nekateri soglašali s ceno 15 DEM/m², tržna cena za gozd pa je 1 DEM/m². Glede na situacijo in zahteve pa bi po mnenju pogajalcev bila cena 8,5 DEM/m² zemljišča (gozda).

Ob vsem tem pa so še zahteve krajevnih skupnosti po ekoloških rentah. Končni obračun bo za vse tri občine, ki bodo projekt začasno financirale po ključu: Dobropolje 10%, Grosuplje 49% in Ivančna Gorica 41%, točni deleži pa bodo določeni po količinah pripeljanih smeti, velik zalogaj. S tako predloženo zadevo so se soočili tudi svetniki in imeli seveda ob tem kup pomislekov. Vsi so si bili enotni, da se je treba s prizadetimi pogajati o realni ceni. "Nihče ne sme biti oškodovan, treba se je dogovoriti za razumne cene," je poudaril Janez Lesjak. Nekaj kritike je spet padlo na račun prepoznane priprave projekta, češ da je bila od

Stehana naprej problematika znana; sedaj, ko je pogodba že potekla, pa je treba spet hiteti. To, so menili svetniki, izsiljevanje še podkrepuje. Sicer pa obstaja še druga varianta; zamenjava gozdov. Te pa je prav lahko dobiti, saj je gozdnih površin veliko na prodaj.

Državne jasli – jasli brez dna? Realnost je taka, je poudaril Janez Dolinšek, da je miselnost ljudi, češ da država ima, da so pač državne jasli jasli brez dna.... Polniti pa jih moramo vsi!

Ob vsem tem pa se je pojavila dilema, kam lahko tako zaostrovanje privede. Še dražje nas bo vse stalo, če bo treba smeti voziti v Ljubljano. Toda, tudi to bi bila le zelo kratkoročna rešitev. Ob vseh teh tehtanjih, na katero smer se bo nagnila pravica, ki pa ima tudi dve plati, ali bodo kompromisi z lastniki doseženi ali ne, pa je prav gotovo najslabša varianta razrešitev problema – razlastitev, ki je po zakonu sicer možna, za obe pogajalski strani pa predvsem neugodna.

Pogajanja grajena na zaupanju Spregovorili so tudi župani vseh treh občin (pogajalska skupina). Iz obeh prizadetih občin oz. krajevnih skupnosti ni težko ugotoviti, da si krajsani kljub pristankom, ki so jih dali, deponije v svojih bližinah ne želijo, lastniki gozdov pa hočejo iztržiti čimveč. Zato bodo pogajanja težka. Morajo pa temeljiti na strogih zaupanjih. Nihče ne sme imeti občutka, da gre za izigravanje.

Stališča sveta – pogajanja se nadaljujejo

Svetniki so podprli stališča predlagatelja in sicer, da se uresniči tudi zahteve KS, da na območju deponije ne bodo naseljeni Romi, prouči naj se upravičenost ekoloških rent najbližjim vasem, z lastniki zemljišč pa doseže konsens za ceno 8,5 DEM/m² zemljišča, izven pasu deponije pa po ceni, ki velja za gozdove.

Pogajalci so sicer dobili zaupnico občinskega sveta, sami pa najbolje vedo, da hkrati vstopnico za težko pot...

Alenka ADAMIČ

PONUDBA SKB banke

Nove obrestne mere pri
kreditih za občane

SKB banka je za poletne mesece pripravila ugodnejše obrestne mere za kratkoročne, dolgoročne in stanovanjske kredite. Določajo se glede na boniteto stranke in dobo vračanja kredita. **Prepričani smo, da se vsak lahko prepozna v eni izmed njih.**

Boniteto 1 imajo tisti, ki poslovno sodelujejo z SKB banko nad 36 mesecev (prejemajo plačo preko SKB banke), namensko varčujejo nad 36 mesecev ali študenti, ki imajo odprt študentski tekoči račun (najamejo lahko posojilo z dobo vračanja do 6 mesecev).

Boniteto 2 dosežejo tisti, ki z SKB banko poslovno sodelujejo ali namensko varčujejo nad 12 do 36 mesecev.

Boniteto 3 imajo tisti, ki poslovno sodelujejo z SKB banko nad 3 do 12 mesecev ali so imetniki Eurocard kartice SKB banke in nimajo drugega sodelovanja z banko, ali tisti, ki so v času najema posojila depozitarji banke z depozitom nad 2 milijona SIT za najmanj 91 dni.

Boniteto 4 si pridobijo tisti, ki pričnejo s poslovnim sodelovanjem ob najemu kredita. **Pod boniteto 5** pa uvrščamo tiste, ki z banko nimajo nobenega poslovnega sodelovanja.

Kratkoročni krediti

Boniteta	do 3 mes.	nad 3 do 6 mes.	nad 6 do 12 mes.
1	7,5 %	8 %	8,5 %
2	8 %	8,5 %	9 %
3	8,5 %	9 %	9,5 %
4	9 %	9,5 %	10 %
5	11,5 %	12 %	12,5 %

Dolgoročni krediti

Boniteta	kreditni z dobo varčevanja do 36 mesecev oz. krediti za nakup avtomobila do 60 mesecev brez depozita		kreditni na osnovi 10 % depozita	
	od 12 do 36 mes.	od 36 do 60 mes.	od 36 do 60 mes.	od 60 do 120 mes.
1	9,5 %	10	9 %	9,5 %
2	10 %	10,5 %	9,5 %	10 %
3	10,5 %	11 %	10 %	10,5 %
4	11 %	11,5 %	10,5 %	11 %
5	13,5 %	-	-	-

Vse podrobnosti o najemanju posojil in obrestnih merah vam bomo z veseljem posredovali v Agenciji Grosuplje ali na Zelenem telefonu 080 15 15.

AGENCIJA GROSUPLJE
Kolodvorska 2
Tel.: 761-531
Faks: 761-531

SKB BANKA D.D.

Za Danes. In za Jutri.

STORITVE NUDIJO VSEM PODJETJEM IN PODJETNIKOM

Obrtna zadruga MAGRO z.o.o

OBRTNO ZADRUGO MAGRO JE USTANOVILO 41 OBRTNIKOV, KI SO V TEM VIDELI MOŽNOST CENEJŠEGA POSLOVANJA IN PRIDOBIVANJA POSLOV. DANES SE ZADRUGA USMERJA PREDVSEM V NUDENJE FINANČNIH IN RAČUNOVODSKIH STORITEV TER V FINANČNO IN DAVČNO SVETOVANJE.

Začetki delovanja Obrtne zadruge MAGRO z.o.o. segajo v leto 1984, ko je bila organizirana ustanovna skupščina. Pri njej je z denarnimi vložki sodelovalo 41 obrtnikov. Do uradne registracije na sodišču je prišlo leto kasneje. Danes ima zadruga 30 lastnikov in to obrtnikov in zaposlenih.

Obrtniki so v preteklosti vse bolj spoznavali, da bi njihovo medsebojno sodelovanje prineslo koristi prav vsem. Zato se jim je porodila ideja o povezovanju preko zadruge, ki bi nudila storitve vsem zainteresiranim obrtnikom ne glede na panogo. V tem načinu organizacije so obrtniki videli predvsem možnosti cenejšega poslovanja, vodenja evidenc in pridobivanja del. Omeniti je še potrebno, da je bil najzavzetejši pobudnik gospod Gril s svojimi stanovskimi somišljeniki, ki je ob ustanovitvi prevzel mesto direktorja zadruge. Od vseh začetkov je pri njenem ustanavljanju s svojim strokovnim znanjem sodelovala tudi ga. Majda Javornik, sedanja direktorica Obrtne zadruge Magro.

V skladu s povedanim se je oblikovalo tudi ime zadruge MAGRO, ki v sebi skriva pravo ime, to je malo gospodarstvo Grosuplje. Prvotni namen ustanovitve zadruge Magro je bil združiti in povezati malo gospodarstvo in obrtnike Grosuplja ter jim ponuditi storitve, ki jih potrebujejo. Tako so se nekateri zavzemali, da bi zadruga delovala kot nekakšna kooperacija, drugi so se zavzemali za nudenje storitev, tretji so izpostavljali potrebo po tem, da bi obrtniki v okviru zadruge ustanovili celo banko. Vse te ideje so zahtevale tudi prostor, kjer bi se obrtniki lahko zbirali in iskali pomoč. Tako je bil konec osemdesetih let zgrajen tudi dom obrtnikov Ob Grosupeljščici.

Kljub vsemu je bila glavni razlog

institucionalne povezave obrtnikov preko zadruge njihova želja po organizaciji poslovanja in izenačitvi pogojev poslovanja z drugimi gospodarskimi subjekti.

Vendar so že začetki delovanja pokazali, da ideja o povezavi obrtnikov vseh panog ni bila najboljša, saj konkurenčno okolje zahteva specializacijo, ki edina omogoča kakovost in uspešnost. Zato so se v grosupeljski obrtni zadrugi odločili, da se bodo usmerili v pridobivanje poslov v gradbeništvu. Do leta 1990 je članstvo naraslo na 150, zadruga pa je zaposlovala okoli 10 ljudi. Sčasoma se je pojavila potreba po ustanovitvi hranilno - kreditne službe, ki bi omogočila financiranje proizvodnje znotraj institucij. Na ta način je bilo še bolj uveljavljeno združeno načelo solidarne odgovornosti.

NOVE RAZMERE. Svoboda ustanavljanja zasebnih podjetij, ki jo je uveljavil Zakon o gospodarskih družbah, je obrtnim zadrugam prinesla povsem nove razmere in pomen. Veliko obrtnikov je izkoristilo možnost ustanovitve podjetja, tako da so pri zadrugi iskali predvsem finančno računovodske storitve ter pomoč pri izterjavah.

Potreba po prilagoditvi novemu položaju je bila neizbežna. Dejavnost gradbenega inženiringa je bila tako razširjena z nudenjem finančnih in računovodskih storitev. Poslovanje tako organizirane zadruge je narekoval novo prilaganje Zakonu o bančništvu. Slednji namreč sploh ni omenjal hranilno - kreditnih služb pri obrtnih zadrugah. To je seveda pomenilo, da jih ukinja. To je postavilo zaposlene in ustavitelje pred novo dilemo. Svojim zastavljenim ciljem so sledili tako, da so si pridobili licenco Banke Slovenije za opravljanje bančnih in hranilniških storitev in z ustanovitvijo Hranilnice kot delniške družbe.

Zaradi spremembe zakonodaje na tem področju, ki je zahtevala dokapitalizacijo Hranilnice, so v obrtni zadrugi razmišljali o treh možnostih:

- dokapitalizaciji,
- združitvi z banko in nadaljevanju poslovanja kot njena enota,
- združitvi s hranilnico.

POVEZAVA S HRANILNICO

LON. Skupaj z delničarji obrtne zadruge je bila sprejeta odločitev za združitev s Hranilnico Lon, ki se je po besedah direktorice Majde Javornik kasneje izkazala za pravilno. Danes je Obrtna zadruga MAGRO eden izmed delničarjev omenjene hranilnice. Vanjo plasira svoje presežke, tja pa usmerja tudi svoje stranke, saj se hranilnica lahko pohvali s fleksibilnostjo in individualno obravnavo komitentov. **INŽENIRING IN TRGOVINA.** Po burnih letih sprememb in novih zakonov (kar kaže tudi dejstvo, da je pred 5 leti v Sloveniji delovalo 120 zadrug, danes pa le še 20, se je MAGRO specializiral predvsem na treh področjih. Okoli 20% prihodkov ustvari s pomočjo inženiringa v gradbeništvu, kjer zadruga konkurira na javnih razpisih kot izvajalec za gradbena dela, ki jih izvaja s pomočjo svojih članov - podizvajalcev. V prostorih podjetja Instalacije so najeli skladišče za nerjavečo pločevino, kar jim prinaša okoli 30% poslov.

PREVLADUJEJO FINANČNO-RAČUNOVODSKE STORITVE IN SVETOVANJE. Trenutno najpomembnejša dejavnost je že omenjeno nudenje finančnih in računovodskih storitev, finančno svetovanje ter izdelava investicijskih programov. Pomagajo tudi pri izterjavah, kjer jim je v pomoč baza podatkov o terjatvah in obveznostih.

Poudarek dajejo izobraževanju kadrov, da bi lahko nudili kakovostne storitve in da bi lahko čim bolj zadovoljili potrebe svojih komitentov.

V želji, da bi se čim bolj približali potrebam podjetij, iščejo v obrtni zadrugi nove poti za medsebojno

sodelovanje. Tako v primeru daljših odsotnosti zaposlenih v računovodskih in finančnih službah podjetij zagotovijo pomoč pri vsakdanjem delu neposredno na delovnem mestu v podjetju.

Pri računovodskem delu svojih storitev želijo izpopolniti predvsem davčno svetovanje. Njihov cilj je med drugim tudi pridobitev licence na tem področju.

NA VOLJO VSEM PODJETJEM. Glede na povedano me je zanimalo, v čem je sploh razlika med Obrtno zadrugo MAGRO in drugimi podjetji, ustanovljenimi kot d.o.o., ki prav tako nudijo finančne in računovodske storitve. V samem poslovanju ni nobene razlike, saj tudi zadruga nudi storitve prav vsem podjetjem, ki so za to zainteresirana. Razlika je le v statusu in lastništvu - kapitalu. Po zakonu zadruga ni profitna organizacija, čeprav današnja konkurenca tudi od zadrug terja dobičkonosno poslovanje in obnašanje v skladu z zakonitostmi trga.

Prepričani so, da se image podjetja lahko gradi le na kakovosti. Svojo uspešnost želijo dokazati v poslih finančnih in računovodskih storitev, ki jih žele pridobiti pri tujih podjetjih pri nas. Če bi jim uspelo nuditi dobre storitve tem podjetjem, bi bilo po mnenju direktorice Majde Javornik to največjega pomena za učvrstitev bonitete zadruge.

Predvsem pa si v Obrtni zadrugi MAGRO prizadevajo, da ne bi bili zgolj knjigovodski servis. Želijo biti njegova nadgradnja, želijo svetovati podjetjem in jih usmerjati pri poslovanju.

Tatjana Skubic

študentski servis maribor

Podružnica Grosuplje

Najdete nas na Taborski 13 v Grosupljem

Naša telefonska številka je 061 761-322

Uradne ure vsak delovni dan

od 7,30 do 15,00

29. redna seja občinskega sveta

29. redna seja občinskega sveta, ki je bila 18. junija '97, je bila namenjena predvsem poročilu o delu občinskega sveta občine in njegovih strokovnih služb. Svetnikov ni toliko zanimala narava dela, ki ga inšpektorji imajo in "preobremenjenost", ki so jo navajali povéčini zaradi velikih teritorijev, ki jih pokrivajo, ampak problemi, s katerimi se srečujejo v občini Grosuplje. Izpostavljeno je bilo predvsem delo inšpektorata za delo. Kako je z delom na črno, je bila tema, ki je zanimala razpravljavce. V odgovor je Mojca Burger, delovna inšpektorica povedala, da je delo na črno, takoimenovani "fuš", problem celotne države, vendar je obravnavanje tega v domeni tržne inšpekcije, delovna inšpekcija pa zasleduje in obravnava le zaposlitve "na črno". Na področju delovnih razmerij se namreč inšpektor srečuje s problematiko neskljenjenih pogodb o zaposlitvi, problemi pri reševanju

POROČILA – ZRCALO PROBLEMOV

trajno presežnih delavcev, zaposlovanje oz. prenehanje delovnih razmerij invalidom.

Na precej vprašanj je moral odgovoriti inšpektor za okolje in prostor Martin Zajc, saj je v lanskem letu opravljalo delo na področju varstva voda in inšpekcijo na področju nevarnih snovi, nevarnih odpadkov in zraka. Zatrdil je, da v občini ni večjih problemov z onesnaževanjem zraka. Ob tej priložnosti pa je bil spet izpostavljen problem skladiščenja nevarnih odpadkov v bivši vojašnici, ki so bili pripeljani iz Logatca. Po zagotovilu inšpektorja so bili odpadki po 48 urah prepeljani v nadaljnjo predelavo. Ta odgovor svetnikov ni povsem pomiril, saj nihče ne soglaša z načinom, da se nevarne odpadke pripelje v vojašnico brez vsakršnega dogovarjanja ali obvestila.

Precej nazorno je delo Davčne uprave predstavil Anton Žitnik, svetniki pa so postavili vrsto vprašanj; zanimivo je bilo vprašanje A. Grila, kako uspešna je davč-

na uprava pri izterjavi davčnih obveznosti in tudi podatek, da beleži grosupeljska izpostava kar 82% - no izterjavo davčnih obveznosti.

Politika ali strokovnost?

Ob poročilu predsednice nadzornege odbora Anice Škerlj, ki je povedala, da odbor nepravilnosti ni ugotovil, deloval pa je na zaupanje v strokovno delo občinske uprave, ki jo pri delu zavezujejo predpisi in zakoni, pa se je sprožila razprava, da nadzorni odbor ni politično pravilno sestavljen, da je v njem premalo članov iz opozicije.

Komu prostor v občinskem časopisu?

Tudi v občinskem časopisu, je dejal Ivo Frbežar, je namenjenega več prostora strankam iz koalicije kot iz opozicije. Tudi po mnenju A. Grila so v časopisu premalo pristotne opozicijske stranke!

Čeprav je I. Frbežar želel, naj se dopolni uredniški odbor, pa v tej potezi ni videti rešitve! V vsakem časopisu je objavljeno, do kdaj je treba oddati prispevke, rubrika "stranke sporočajo" obstaja, tega,

kdo se oglašja in dopisuje, pa ne določa ne urednik in ne uredniški odbor!

Svetniki so bili kreativni tudi pri pobudah potem, ko je bil dr. vrtnar red izčrpan. Svetnik Alojz Predalič je za interese nekaterih podjetnikov iz Brezja predlagal ustanovitev konzorcija lastnikov zemljišč in investitorjev kot nosilcev investicij, na podlagi česar bi bila urešničena ideja za izgradnjo gospodarske cone severnega dela Grosuplje. V nadaljevanju je svetnika še zanimalo, ali bi občina kot lastnica dela zemljišča sodelovala v konzorciju ali pa bi zemljo prodala članom konzorcija. Župan je na to pobudo pojasnil, da zazidalni načrt še ni izdelan, zato tudi ni izdelanega mnenja, kaj bi se na omenjenem področju lahko gradilo. Občina bo sofinancirala izdelavo zazidalnega načrta v tistem delu, kjer je tudi lastnica zemljišča. Potem pa bo morala pridobiti mnenje Upravnega odbora Sklada stavbnih zemljišč.

Alenka ADAMIČ

Iščemo najstarejšo zavarovalno polico

V Zavarovalnici Triglav, d.d. Območna enota Ljubljana so se odločili, da bodo priprave na bližajočo stoletnico zavarovalstva v Sloveniji začeli v sodelovanju z vsemi vami.

Kako!

Vabimo vas, da se vključite v razpis, s katerim želimo poiskati, popisati in kasneje javno predstaviti najstarejše zavarovalne police!

Brez dvoma Slovenci ne slovimo brez osnove kot previdni, varčni, dobri gospodarji svojega imetja. Že pred skoraj sto leti se je razvila gospodarska veja, ki je danes kot največja zavarovalnica v Sloveniji s ponosom razvija Zavarovalnico Triglav, d.d.

Stare zavarovalne police vsekakor predstavljajo pomembno vez s časom, ko se je začel razvoj zavarovalstva, obenem pomenijo pomemben utrinek in pisani vir o življenju v tistem času. Zgodovinske in ekonomske posebnosti časa, ki jih bo nedvomno moč razbrati iz dokumentov, bodo podlaga za raziskovalni projekt, ki ga v Zavarovalnici Triglav že nekaj časa načrtujejo.

Zato bo prispevek Zavarovalnice

Triglav k praznovanju častitljivega jubileja obeležen s celovito podobo razvoja te dejavnosti pri nas.

Razpis in natančnejše pogoje bomo objavili v naslednji številki.

V razpisu bo poudarek na vseh vrstah starih zavarovalnih polic iz posameznih obdobj v preteklem stoletju. Morda prav poletni čas, ko preuriti svoja stanovanja, podstrešja in brskate po babičinih urejenih spominskih dokumentih, čas, ko se lahko skupaj vrnemo v obdobje, ko je zavarovalstvo na slovenskem začelo svojo pot.

Vaš trud in prizadevanje bosta vsekakor nagrajena, saj bo Zavarovalnica Triglav najstarejšo polico iz obdobja do konca druge svetovne vojne in najstarejšo polico svojih pravnih prednikov, kot tudi najstarejšo polico izdano pod imenom Triglav nagradila, v dogovoru z lastniki pa tudi z veseljem odkupila.

Ne prezrite razpisa na prodajnih mestih Zavarovalnice Triglav, d.d., Območne enote Ljubljana, objavljen pa bo tudi v naši naslednji številki!

modni dodatki
parfumi
PERILO MODNIH BARV IN MODELOV
KOPALKE
sončna očala

Paris
DROGERIJA
Adamičeva 26, tel.: 763-656

* * * POROČAMO S SEJE OBČINSKEGA SVETA * * *

NEKAJ O DELU OBČINSKEGA SVETA OBČINE GROSUPLJE

Za nami je dve leti in pol dela občinskega sveta v občini Grosuplje po novem zakonu o lokalni samoupravi. Pred nami pa so poletni meseci, ko bo delo bolj umirjeno, saj je to čas dopustov in tudi rednih sej ne bo.

Vedno znova se mi kot predsednici občinskega sveta zastavlja vprašanje:

KAKO USPEŠNO JE DELO OBČINSKEGA SVETA?!

V polni meri se zavedam, da je to delo zelo odgovorno, saj mnogokrat sprejemamo in odločamo o zadevah, ki imajo dolgoročne posledice, ki so lahko pozitivne, ali pa tudi ne. Trdno sem prepričana, da bi morali biti svetniki in svetnice mnogo bolj prisotni med občankami in občani, oni bi nas morali začitati v naših prizadevanjih, mi bi jim morali prisluhniti, poslušati njihove pobude in tudi probleme, ne pa kar predpisovati odlok za odlokom, saj vse to bremeni občanke in občane.

Srečanje svetnic in svetnikov v posamezni krajevni skupnosti z obrtniki, gospodarstveniki, kmeti in drugimi v obliki odkrite - dobronamerne komunikacije bi prineslo prav gotovo boljše počutje občank in občanov. Vprašanje pa je, če naši občani sploh vedo, kdo so člani občinskega sveta. Upam si trditi, da je sestava članstva občinskega sveta s strokovne plati dovolj kvalitetna, saj so med nami svetnice in svetniki z najrazličnejšo izobrazbeno strukturo, ljudje, ki delajo na zelo različnih mestih in se na posamezne zadeve zelo dobro spoznajo. Iz tega razloga menim, da smo svetnice in svetniki premalo vključeni v presojo in odločanje o zelo pomembnih zadevah na različnih področjih, predvsem v fazi priprav najrazličnejših gradiv, ki pripeljejo v končno odločitev. Vzrok, da temu ni tako, je tudi zelo nedorečena zakonodaja o lokalni samoupravi in tu bi bilo nujno potrebno zadeve bolj doreči.

Ob analizi dela občinskega sveta za preteklo obdobje je najbolj pošteno, da vsak svetnik in svetnica zase potrka na svojo vest in oceni svoj prispevek v dobrobit in napredek naše občine.

Vsem članom občinskega sveta

želim veliko lepega v poletnih mesecih, predvsem pa, da si bodo nabrali novih moči, saj nas čaka v jesensko-zimskem obdobju veliko skupnega in odgovornega dela.

Predsednica občinskega sveta občine Grosuplje

Obračam se na vas z gorečo prošnjo, resno spodbudo in dragocenim nasvetom, da bodite pacifisti, to je delavci za mir, ustvarjalci, služabniki in zvesti pospeševalci miru med vsemi, kjerkoli se hočejo prebuditi med gospodi deželnimi stanovni ali podložniki pod vplivom hudica, hudobnih ljudi, blebatačev in lažnivcev sovraštvo, zavist in mržnja. Tako boste pravočasno isti strašni ogenj z vsemi močmi, molitvami in prošnjami, opomini in naukom božje besede odvrnili in pogasili, da ne bo prišlo do izbruha velikega požara, žalosti in bede, ki bi bil ljubljani domovini v časno in večno pogubo.

Iz pisma Primoža Trubarja, poslanega dne 5. maja 1575 iz Derendingena kranjskim deželnim stanovom.

OPRAVIČILO

V julijski številki Grosupeljskih odmevov nam je ponagajal tiskarski škrat. Na 6. strani v članku Bo družba za razvoj Grosupljega gonilna sila napredka, je g. Jožeta Marolta predstavil kot diplomiranega inženirja. Gospod Jože Marolt je diplomirani pravnik. Za napako se g. Maroltu opravičujemo.

Urednica

MEDNARODNO
TRGOVSKO PODJETJE, d.d.

Adamičeva 14
1290 Grosuplje

Tel.: 061/762-120, 762-315; Fax: 761-831

VEDNO IN POVSOD ZA VAS

S programom prenove TABOR-ovih trgovin smo v TABOR-u poskrbeli, da svojim cenjenim kupcem nudimo vse

ZA DOM IN DRUŽINO

V živilskih trgovinah vam po ugodnih cenah nudimo bogato izbiro vsega, kar potrebujete vsak dan, v specializiranih trgovinah vam svetujemo in s ponudbo ustrezemo vašim željam.

Odslej: V Grosupljem ob Adamičevi cesti tudi specializirana, bogato založena trgovina s čevlji. Na naših policah bogata izbira čevljev različnih cenovnih razredov za vse generacije, za vse priložnosti.

K čevljem sodi tudi modna torbica - tudi to lahko izberete pri nas.

Ko boste v naši trgovini kupovali vse za šolo, saj počitnice ne trajajo večno, boste v našem prenovljenem oddelku s čevlji in supergami, izbrali lahko tudi nahrbtnik.

V TABORU vas prijazno pričakujemo tudi te poletne dni ...

**V vseh trgovinah ABC TABOR
VAS ČAKAJO UGODNE CENE IN
PRIJAZNI PRODAJALCI....**

UROŠ GRUDEN

Prav težko sem se spravil k pisanju tega prispevka. V njem naj bi na kratko z različnih strani predstavil moja razmišljanja povezana z delom občinskega sveta. Ta so predvsem odklonilna, perspektiva pa nikakršna, zato je verjetno razumljivo, zakaj nelagodje.

V politiko sem vstopil pred desetletjem, hkrati z začetkom poklicne poti, ki je bila povezana z začetki razmaha podjetništva. S politiko sem se sprva ukvarjal samo ob prostem času; od leta 1990 do letos sem opravljal sekretarske posle pri občinskem odboru stranke. Pred dvema letoma sem v Liberalni demokraciji Slovenije, katere član sem od njenih začetkov, prevzel koordinacijo dela strankinih odborov na Dolenjskem in Notranjskem.

Odločitvi, da se profesionalno posvetim politiki (pravzaprav njenemu organizacijskemu delu), so botrovale tudi izkušnje iz podjetništva; neurejen status, nikakršna podpora lokalne oblasti te privedejo do dileme - ali se vdaš ali pa se poizkusiš tam, kjer se da stvari spreminjati. Izbral sem slednje.

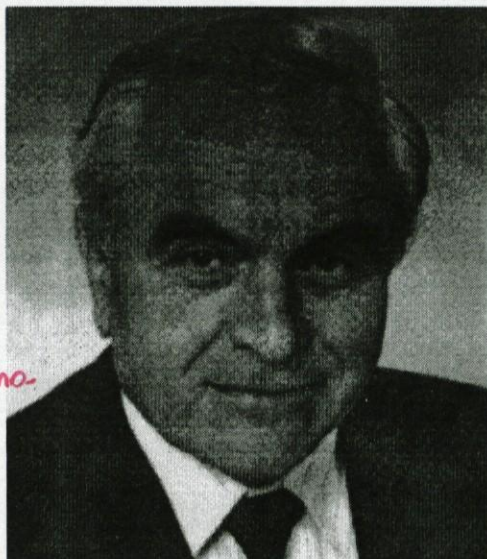
V občinskem svetu občine Grosuplje je v tem mandatu LDS zastopan s štirimi svetniki. Svojo vlogo vidim predvsem v organizaciji dela Svetniškega kluba; sama seja občinskega sveta je zgolj zaključek nekega procesa, ki zahteva obsežno pripravo. Vedno znova se nam dogaja, da so gradiva pomanjkljiva in nezadostno obrazložena. Tako na primer si moramo svetniki mnogokrat sami iskati dodatne informacije; tudi analitične primerjave z ostalimi občinami, ki so zelo hvaležen pripomoček za lažje odločanje, so plod lastne iznajdljivosti. Posledično je Ustavno sodišče dosedaj sicer le enkrat razveljavilo odločitev občinskega sveta; take presoje in usode pa bi bil potreben najbrž še kak akt občinskega sveta.

Ker smo v opoziciji, je logično, da se ne moremo pohvaliti z posebnimi dosežki. Bojim se, da bomo svoje volivce težko prepričali, da je in bo naš največji dosežek mandata preprečevanje sprejemanja škodljivih odločitev oblas-

ti, pa tudi takih, ki občane postavljajo v neenakopraven položaj in jih delijo na tiste, ki so pri koritu in tiste, ki niso.

Občinski svet funkcionira zelo enostavno. Ko se sprejemajo »velike reči«, politično glasovalni stroj pomladanske koalicije zmelje vse pred seboj. Argumenti ne štejejo. Soglasno se odloča le o manj pomembnih, bolj formalnih rečeh, ki pri volivcih ne štejejo. Opozicija je v Grosuplju odveč. Če pa se kak zobnik le stre, pa je za to praviloma kriva seveda spet opozicija. Oblast si je postavila tak sistem, ki na koncu koncev onemogoča vsakršen vpogled v namenskost porabe nemajhnih sredstev davkoplačevalcev, s katerimi razpolaga občina.

AVGUST GRIL, dipl. ing.

Rojen sem na deželi, v Kočevskih Poljanah. Velika kmetija in moje veselje do kmetovanja sta me zadržala, da sem šele pri 22-ih letih odšel na študij agronomije v Ljubljano. Čeprav brez srednje izobrazbe sem zelo hitro diplomiral. Zaradi zelo dobre diplomske naloge sem dobil od takratnih oblasti namestitve v agrokombinatu Grosuplje, kjer sem kmalu postal direktor kmetijske proizvodnje. Želja po popolni samostojnosti je bila močnejša od ugodne zaposlitve, zato sem se po petih letih odločil za samostojno pot, kar mi je dalo tudi popolno osebno svobodo in maksimalno izkoriščanje vedno močnejše podjetniške žilice. Postal sem obrtnik in bil ves čas organizator združevanja obrtnikov širom po Sloveniji.

Sem član LDS. V tej stranki sem trdno zakoreninjen in se v njej dobro počutim. Žal me podjetniške dejavnosti zelo zaposlujejo, zato imam za politiko vedno manj časa. Že od malega sem navajen trdega dela, navadil sem se velikega tempa in vedno bil neprizanesljiv do sebe, morda tudi do drugih, ko je šlo za doseganje zastavljenih ciljev. Z veseljem sem se angažiral tudi v javnem življenju. Preobrat leta 1990 mi ni prinesel pričakovanega. Upal sem,

Kadrovanje - kar nekaj ga je v rokah občinskega sveta - pa je kuhinja, ki jo prakticira naša južna sosedka. O tem, da je sedanja oblast izrazito potrošniško naravnana, ne gre več izgubljati besed. Poizkušali smo celo z obstrukcijo, a ni prav dosti pomagalo.

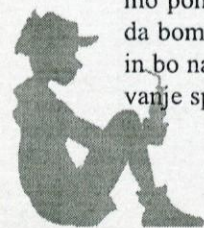
Občanom se znova in znova nalagajo dodatne obveznosti. Nič pa se ne stori, da bi se ustvarjali novi proračunski viri. Dokler bo tako, razvoja v občini ne bo.

Čeprav je do konca prvega mandata organov nove občine Grosuplje še dobro leto, pa se v tem času ne bo dalo nadomestiti zamujenega in popraviti napačnih odločitev. Obljubim pa, da bomo tako sam kot tudi moji kolegi svetniki iz LDS na koncu mandata volivcem natančno predstavili, kaj smo storili za uresničitev naših programskih obljub.

da bomo sposobni odpuščati, pričakoval, da bomo složno krenili naprej, se zazrli v prihodnost in poskušali pozabiti in razumeti slabo iz preteklosti. Žal so se časi zavrteli drugače. Zato sedaj ugotavljam, da tisto, kar smo imeli za slabo, niti ni bilo tako slabo. Kot kristjan, ki tega v javnosti nisem skrival, v prejšnji družbi nisem bil privilegiran, pa vendar danes z nostalgijo gledam na "svinčene čase". In dvomim, če doživljam več demokracije kot takrat. Kot zasebnik, trdno prepričan o funkciji zasebnega kapitala v gospodarstvu, sem bil za takratni "sistem" neke vrste disident, vendar so politiki takrat vendarle spoštovali tudi drugače misleče. Ostrega občutka "mi" in "vi" in polarizacije kot danes nisem občutil.

V dveh mandatih po letu 1990 v skupščini in svetu občine Grosuplje se nisem nikoli dobro počutil. Vse preveč je bilo politike in brskanja po "pedigrejih" posameznikov. Vedno sem poskušal zagnati generator razvoja, žal mi to do sedaj nikoli ni uspelo. Veliko je - skoraj nepopravljivo - zamujenega. Zato se ob koncu drugega mandata počutim nekako praznega, kajti izgorevanje v vrstah opozicije ni našlo osmislitve v doseženih rezultatih.

In kako naprej? Ne vem. Moj drugi dom Grosuplje ni več tisto, kar je bil. Vleče me domov - v Kočevski Rog. Morda bo to prilika, da pozabim na razočaranja, kajti sovražiti ne znam, zato tudi odpuščati nimam kaj. Žal, neskončno žal pa mi bo za vse zamujene prilike. In kaj je danes človek? Izstopajoči, eminentni, dobro preskrbljeni goljufivi doživljajo svojo zlato ero in uspešno živijo na račun poštenih. Družbena struktura je razslojena, preveč je razočaranih, da ne rečem socialno ogroženih. Človeka smo uspešno razvrednotili v okviru spodnjih slojev, prepad med bogatimi in revnimi žal raste. Bomo znali to še popraviti?

* * * IZ NAŠIH KRAJEVNIH SKUPNOSTI * * *

SELA PRI ŠMARJU SO PRAZNOVALA

*Čas gre z vsakim drugače;
z nekom v zaostanku,
z nekom v korak,
z nekom v teku.*

Gornja misel je bila vodilo krajanom vasi Sela pri Šmarju pri njihovem delu. V petek, 13. junija 1997, smo skupaj proslavili prevzem nove kanalizacije, ceste, igrišča, obnovljenega vodovoda in kapelice. Naš kraj smo sooblikovali skupaj celi dve leti, zato je bilo druženje toliko bolj prisrčno in veselo.

Najprej je g. Jože Mrvar blagoslovil vse objekte in prosil, da bi služili svojemu namenu. Slavnostni govornik je bil župan Občine Grosuplje Rudolf Rome, ki je kratko predstavil zgodovino kraja, v nadaljevanju pa poudaril, da sta naselji Sela in Cikava edini vasi v občini, ki sta komunalno dokončno urejeni. Pohvalil je prizadevnost in vztrajnost krajanov, ki so s svojim delom in odrekanjem pripomogli k ureditvi vasi. V ta namen je bilo porabljenih skupaj 36 mio sredstev, od tega so krajanje Sel prispevali 11 mio, ostalo pa Občina Grosuplje, Javno komunalno

podjetje Grosuplje in Krajevna skupnost Šmarje Sap.

Andrej Struna se je v imenu gradbenega odbora zahvalil vsem vaščanom za trud, razumevanje in odrekanje za naše dobro.

Poudaril je, da smo ponovno dokazali, da noben človek ni "otok" povsem zase, vsak je kos "celine", in če vsi ljudje svoje moči združijo z enim skupnim ciljem - napredovanjem v dobrem, potem so rezultati tu. In nenazadnje je delo še najboljšo sredstvo, da si polepšamo življenje.

Predstavniki vaše skupnosti Rado Wechtersbach se je v imenu vaščanov zahvalil Stanetu Kaduncu in Andreju Struni, ki sta bila gonilni sili pri realizaciji vseh del. Vaščani vasi Sela pri Šmarju se zahvaljujemo Občini Grosuplje in županu Rudolfu Rometu ter strokovnim službam; izvajalcem: Javnemu komunalnemu podjetju Grosuplje, Zavodu za prostorsko, stanovanjsko in komunalno urejanje Grosuplje, Krajevni skupnosti Šmarje Sap, s.p. Jožetu Mehletu, vsem podjetnikom, posameznikom in gospodarskim

Bili so vzroki za praznovanje

družbam z območja naselij Sela in Cikava, Lovski družini Grosuplje, Tesarstvu Mehlin Škofljica in Gostilni Čot Pijava Gorica. Hvala tudi g.župniku Jožetu Mrvarju,

ki se je z delom in sredstvi vključil v delo kraja.

Praznovanje smo zaključili z družabnim srečanjem.

A. Struna

DVO- ALI TRISOBNO STANOVANJE V GROSUPLJEM, TELEFON IN CK, LAHKO NEOPREMLJENO, ZA DALJŠE OBDOBJE, NAJAME TRIČLANSKA DRUŽINA POD UGODNIMI POGOJI.

TEL. 061/852-101.

MOJ NASLOV JE: ALEŠ MALNAR

TURJAŠKO NASELJE 8

1330 KOČEVJE

*Zdravje,
vitalnost,
lepota,
mlados*

PARADIŽ

Prešernova 82
1290 Grosuplje
Tel.: 061 762-620

LEPOTILNI CENTER

Nega obraza in telesa
Ročna masaža
Depilacija
Aroma terapija
Preso terapija
Pedikura
Lipiza: odprava maščobnih blazinic na določenih delih telesa
Savna
Solarij - Ergoline
Epilacija

**Če bi radi v ogledalu spet srečali nasmejan obraz
in vitko telo,
obišcite lepotilni center Paradiž**

SREČANJE VASI SELO - SELA - SELE

Na vzhodnem obrobju Goriškega, na predelu, kjer panonska ravnina iz smeri Lendave preide v gričevnat svet, leži naselje Selo, kjer je bilo 22. junija 1997 prvo srečanje vasi z imeni Selo, Sela, Sele. Srečanja se je iz Občine Grosuplje udeležilo tudi dvainpetdeset predstavnikov prebivalcev vasi Sela pri Šmarju.

Organizator je ob tej priliki izdal bilten s predstavitvijo krajev, njihovih značilnosti in kulturnih znamenitosti. Skupno število vseh udeležencev je bilo 650, prišli pa so predstavniki vasi Selo-Fokovci, Selo pri Vodichah, Selo pri Moravčah, Selo iz Poljanske doline, Sela iz Občine Moravske Toplice, Selo nad Polhovim Gradcem, Janškovo Selo iz Občine Ve-

lenje, Opatje Selo, Uršna Sela in Sela pri Šmarju.

Vsi udeleženci smo bili prisrčno sprejeti s kruhom in soljo. Po zboru so se gostitelji predstavili s kratkim kulturnim programom in predstavitvijo njihovih posebnosti, med drugimi pa nas je pozdravil tudi evangeličanski duhovnik s kratkim nagovorom, zatem pa smo predstavili še posamezne vasi.

Prireditve se je nadaljevala s pogostitvijo in družabnim srečanjem, na koncu pa z obdaritvijo. Vas Sela pri Šmarju je v ta namen gostiteljem izročila marmorno skulpturo v spomin na naše prvo srečanje.

Predstavniki vasi Selo - Sela - Sele smo se dogovorili, da bodo ta srečanja postala tradicionalna, vsako zadnjo soboto v juniju, z name-

nom, da se poliže spoznamo, navežemo nove stike in prijateljstva ter tudi na ta način pripomoremo k boljšemu poznavanju naše domovine, navad in kulturnih vrednot slovenskega naroda. Glede na to, da je teh naselij v Sloveniji

dvainsedemdeset, to prav gotovo ne bo te'ko.

Organizator naslednjega srečanja bo Opatje Selo iz Občine Miren-Kostanjevica, ki leži tik ob italijanski meji.

A.Struna

Kulturni dogodek za krajevni praznik v Škocjanu

"Stati in obstati," je rekel oče slovenske besede, Primož Trubar, rojen na Rašici 8.6.1508. Tudi mi se trudimo, da bi kultura v našem kraju obstala, in da bi škocjansko faro zbudili iz nekajletnega kulturnega spanca. V ta namen smo letos prvič proslavili naš krajevni praznik v župni cerkvi v Škocjanu, dne 8.6.1997, torej na obletnico

rojstva našega rojaka, Primoža Trubarja, ki je bil krščen v tej cerkvi. Njegov rek pa je bil glasnik prireditve.

Ob. 11. uri tega dne smo lahko poslušali koncert pevskega zbora Grosuplje-Petrovi pevci pod vodstvom pevovodje g. Cedilnika ter odlomke iz Trubarjevih del, ki so jih brali člani kulturnega društva

Škocjan. Odstavek iz predgovora v Ta prvi dejl tiga noviga testamenta 1557 je odlično prebrala Darja Zgonc, odlomek iz pisma Primoža Trubarja, podanega 5. maja 1575 iz Derendingena kranjskim deželnim stanovom, pa Ksenja Adamič. Zanimiva je bila predstavitev našega kraja v našem narečju. Zahvala in pohvala za to predstavitev gre najstarejšemu aktivnemu članu kulturnega društva Škocjan g. Štefanu Zrcnu. Posebna pohvala pa velja tudi pevskega zboru, ki so s svojimi skladbami lepo popestrili prireditve. Prav tako smo lahko prisluhnili govoru predsednika krajevne skupnosti Jožeta Krašovca, ki je v nekaj besedah prikazal vzrok in namen naše prireditve.

Zahvalil se je udeležencem v imenu prebivalcev naše krajevne skupnosti in fare Škocjan in nas opomnil, da je nekoč sloveča škocjanska fara, ustanovljena 1260. leta, danes na žalost demografsko ogroženo območje. Udeležba je bila precejšnja in odziv poslušalcev dober.

In tudi v prihodnje se bomo potrudili, da škocjanski hribi ne bodo samo "umirajoči stari svet", kot je o nas zapisal dr. Boris Kuhar, saj imamo namen vsako leto prirediti tovrstno srečanje in praznovanje našega krajevnega praznika.

Vsem udeležencem in obiskovalcem še enkrat hvala in pozdrav do naslednjega snidenja.

Ksenja Adamič

GUMA d.d.

DRUŽBA ZA PROIZVODNJO, KOOPERACIJO, ZASTOPANJE TER NOTRANJO IN ZUNANJO TRGOVINO

Brezje pri Grosupljem 1c
1290 GROSUPLJE
vabi k sodelovanju:

POMOČNIKA POSLOVODJE

Pogoji:

- IV. ali V. stopnjo izobrazbe trgovske ali komercialne smeri
- večletne delovne izkušnje pri prodaji tehničnega blaga
- komunikativnost in organizacijske sposobnosti
- poznavanje dela na računalniku

in

PRODAJALCA

Pogoji:

- šola za prodajalce (IV. stopnja)
- večletne delovne izkušnje pri prodaji tehničnega blaga
- komunikativnost
- poznavanje dela na računalniku

Delovno razmerje bomo sklenili za določen čas z možnostjo zaposlitve za nedoločen čas.

Vaše cenjene ponudbe s kratkim življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev pričakujemo v 15. dneh od objave na gornji naslov.

Pevski zbor pred farno cerkvijo v Škocjanu

Šolska železnica "Naš tir"

V soboto, 21. junija, je v okviru prireditve Turističnega društva Šmarje Sap "TUKAJ SMO DOMA", prvič popeljal potnike šolski mini turistični vlak, ki so ga izdelali učenci pod vodstvom mentorja profesorja Dušana Mazaja.

Ideja za izgradnjo male šolske železnice se je porodila v maju 1996 na sejmju Dnevi slovenskega izobraževanja. Takrat je bil izdelan tudi osnutek projektne naloge z osnovnimi načeli. Vodstvo šole je idejo in projekt podprlo, s čimer je bil omogočen pristop k izvedbi. Takoj smo nabavili najnujnejši material - profilno železnico za izdelavo tračnic. Tako nismo izgubljali časa, saj smo pozimi izdelali že večji del tirnic in postavili nanje tudi prvi vagonček. Izdelava je potekala po načrtih, ki jih je izdelal mentor. Pri delu so učenci spoznavali, kako poteka postopek izdelave v praksi. Učili so se brati in risati načrte, obdelovati ročno in strojno različne materiale ter spoznavali tehnološki postopek od ideje do izvedbe. Resda je moral zahtevnejše dele izdelati mentor, vendar je tudi za učence ostalo dovolj dela. Morali so "obdelati" zemljišče, po katerem je speljana proga. Pri tem so nekateri prvič delali s krampom in lopato, kar ni bilo tako enostavno. Proga poteka na zunanjem igriščnem prostoru. Tako ne moti obstoječih objektov in igrišč. Trasa proge je dovolj razgibana, z ovinki in krivinami, vendar v pretežno horizontalni nivelali. Ob progi bomo uredili zelenice in nasade, s čimer bomo celoten prostor polepšali in ga kljub prostorski stiski napravili prijetnejšega. Mini lokomotiva z elektromotorjem vleče za sabo tovarni in tri potniške vagoni. V eni uri lahko popelje po 300-metrski progi 75 otrok. Vozniki lokomotive so lahko le učenci 7. ali 8. razreda, ki imajo opravljen tečaj in izpit za voznika lokomotive (teoretični in praktični del). Potniki morajo pred vožnjo kupiti vozne karte, izkupiček je namenjen za vzdrževanje proge in vlaka.

Na državnem tekmovanju mladih tehnikov 7. junija v Novi Gorici se je šola predstavila z mini vlakom in robotom, ki je prav tako delo

članov tehničnega krožka, in dosegla 1. mesto.

Oba izdelka sta zahtevna tudi finančno, tako seveda ni šlo brez pomoči sponzorjev, ki so s svojim delom, proizvodi pa tudi finančno podprli prizadevnost mladih. Glavni sponzor je Iskra iz Šempetra pri Gorici, ki je poklonil vse potrebno za pogon lokomotive in vse tudi vgradil. Slovenske železnice bodo popeljale učence 4. avgusta z muzejskim vlakom na enodnevni izlet; Terme Čatež so nagradile mentorja z vikend paketom; finančna sredstva so prispevali: Osnovna šola, Turistično društvo Šmarje Sap, Občinska turistična zveza, Obrtna zbornica Grosuplje; z delom ali materialom so sodelovali: Mehle Jože, Cementni izdelki Zobec, GPG - Do-

lenjgrad, Lah - kovinarstvo Grosuplje, Janez Trontelj, Jelko Zajc, Marjan Žugič, Tiskarna Mišmaš, Tapetništvo Groznik, Mehlin Jože Sela, družina Sarajnik, Tone Ferbežar, Janez Turel, Božo Magajna, Drago Jovič, Tone Mrvar, Tone Švigelj, Rado Meden, Stane

Kumar, Aleksander Petrič.

Mini vlak bo v veselje otrok vozil ob nedeljah in praznikih ter ob krajevnih prireditvah.

Vsem, ki ste nam ob tako zahtevnem projektu pomagali, se iskreno zahvaljujemo.

Milena LUNAR

KONCERT UČENK IN UČENCEV NA POLICI

Prišel je spet med nas, najlepši čas.

Pomlad najlepša je,

saj pride, ko maj se začne.

Najlepše rožice takrat cveto in zdi se, da vse je tako lepo kot bi v maju bilo.

(Mateja Kovačič-Majsko cvetje)

Nobeno življenje ne mine brez glasbe. Mavrica, hrepenenje, razmišljanje, sonata, majsko cvetje, sprehod po mesečini, ... povsod sama glasba. Dvorana v družbenem domu je 25. maja, na bivši dan mladosti, nedeljsko popoldne preživela v razpoloženju ljubezni do glasbe. Naši otroci so nam v prečudovito zaigranih pesmih ponujali vsaj malo miru. Izteka se mesec maj, mesec kulturnega življenja na Polici. Kako bogatim kulturnim dosežkom smo bili priča ta mesec! Otvoritev likovne razstave, razstave črnega sveta gobelinov, koncerta kvarteta violončelistov. In sedaj so se nam predstavili še mladi nadebudneži poliški, učenke in učenci glasbe pod vodstvom prof. Edvarda Adamiča. Prof. Adamič že šesto leto skrbi za razvoj glasbe na Polici, vsako soboto podučuje naše otroke o prelepem, skrivnostnem svetu glasbe. Pred koncertom so se otroci srečevali celo dvakrat tedensko, da

bi odpravili še zadnje pomanjkljivosti.

Dvorana je bila navdušena nad mladimi izvajalci, še posebno nad Klemenom, ki je mojstrsko odigral Mozartovo Sonato v C-duru ter nad Tadejem, ki se je predstavil z Beethovno skladbo Za Elizo. Mateja obiskuje glasbeno šolo na Polici že od samega začetka, je tudi avtorica besedila Majsko cvetje, predstavila se je tako v pevskih točkah, kot tudi v igranju na električne klaviature. Program sta odlično povezovali Katja in Saša, predstavili sta se v originalnem poliškem narečju, z vsemi poliški-

mi čenčami in zdrahami. Prof. Adamiču so ob skrbi za glasbeno vzgojo otrok še posebno hvaležni starši, saj so ponavadi "vaški otroci" odrinjeni od nastopov na šolskih proslavah, ti otroci pa so nam danes pokazali, kaj zmorejo.

Posebna hvala je namenjena g. Herti, saj te naše otroke razveseljuje s svojimi dobrotami ob vsakem prazniku.

V znak hvaležnosti so obema: prof. Edvardu in g. Herti učenke in učenci, starši ter g. župnik podarili sliko Breze. Hvala obema, ter nasvidenje v novem šolskem letu.

Vlasta STRMLJAN

Učenci in učenke glasbene šole na Polici
Mentor prof. Adamič

Foto: Vlasta Strmljan

Priče naše vernosti iz davnih in bližnjih časov

Izlet in ogled ali sprehod po Veliki Račni

Toliko se govori in trdi, češ da vernih ni in jih toliko (čez 70%) ni nikoli bilo. Vse pa se vrti okrog časa za dobro pest nazaj, kar je bilo pa prej, naj se pa kar pozabi, črta iz zgodovine. Pa pogledjmo, kako se to kaže na zunaj, po znamenjih, npr. v manjši vasi, kot je Račna. Velika Račna leži na južnem robu Radenskega polja in sega do vrha Kopanja, znamenitega holma sredi Radenskega polja. Takega ni daleč naokoli.

Iz smeri Grosuplje te pred vasjo že pozdravi križ, pravijo mu Krapiinov križ. Stoji seveda na križišču - odcepu poti z glavne ceste. Ker je poleg velika kraška kotanja - Retje, človek nehote pomisli, da mu je križ tudi v svarilno in varovalno znamenje pred vodo in neznanim terenom pod njo. (Že kar nekaj ljudi je skozi čas končalo v tej vodi.) Znamenje je preprosto pa je stari Kristusov lik vseeno premamili tatu, da ga je še ne tako davno tega odnesel. Ker Kapinovi niso popustili, da bi bilo znamenje brez Jezusa, so kupili novega Kristusa, kovinskega, in ga še bolj trdno pritrdili.

Ko stopiš v vas, te že pri prvih hišah pozdravi velika vaška kapela, posvečena sveti Marjeti, svetnici, ki med drugim ljudi varuje tudi pred zmaji in podobnimi (vodnimi!) pošastmi (Račna je bila nekoč večkrat poplavljena.) Svoj čas je kapela imela ob sebi tudi pokopališče in obzidje okrog nje, da je ločevalo posvečeni prostor od neposvečenega. Danes je vse to zravnano. Prostor je najprej služil za nakladanje hlodov in za širši dovoz do gospodarskih poslopij bližnjega soseda, v novejšem času je ob njem prostor za kontejner, kar je še najgrše od vsega. Na robu te parcele - jasno spet ob križišču poti - tokrat iz vasi na Kopanj - stoji majhna kapelica z Marijinim kipom, ki ji pravimo Lukejžkova. Odkar je pri hiši "ta mlada" je kapelica vedno vzorno oskrbovana, to je mladi ženi prav treba priznati. Če zaviješ po poti proti Kopanju, te ob vznožju pozdravi prav tako vzorno oskrbo-

van križ. Tudi ta je Lukejžkov. Dobrih 100 metrov dalje spet naretiš na križ. To je najnovejše znamenje v kraju. Čeprav stoji na stičišču poti na Kopanj in steze, ki te pripelje iz vasi čez Jerajev vrt, ni namenjen opozorilu na križpotje, pač pa se je prav na tem mestu pred ne tako davnimi leti zaprla zadnja stran knjige življenja Kocmanovemu atu (Alojzu Perku) iz Pur (del Male Račne), ko je želel priti k nedeljski maši. V spomin na ta dogodek so njegovi otroci postavili to znamenje.

Samo en ovinek je treba preiti in še predno zaviješ v naslednjega, te spet opozori nase križ. Ta stoji tam - nekako sredi poti na Kopanj - že davno, tako da prostor okrog nje imenujemo Pri križu. Če greš naravnost mimo križa po poti, ki je sedaj, ko na hrib pelje asfaltirana ozka cesta, vedno bolj zapuščen, pred asfaltom pa je bila zelo shojena, se mimogrede znajdeš pred novim križem. TA varuje vhod v votlino sv. Antona Puščavnika, zavetnika živine in priprošnjika za zdravje, kraju se zato kratko reče kar Puščava (npr. v zvezi: iti na Kopanj mimo Puščave). Nekoč je bila tu naravna votlina, nastala s pobiranjem peščene mivke iz nje (iz tega mehkega kamna je bil izklesan tudi svetnikov kip), pred leti se je močno stanjšani strop zrušil, nakar je župnik g. Viktor Pristov dal narediti umetno votlino in obnoviti kip. Znamenje je, še zdaleč pa ni to, kar je bil nekdanji Sv. Anton. V isti višini je na drugi, severovzhodni strani hribčka studenec, ki zlepa ne zna presahnuti. Nad njim je že stoletja Marijina kapelica.

Če pa si izbereš asfaltno pot od razpotja Pri križu, prideš za večjim ovinkom do šole. Ta je bila zgrajena že zgodaj in večkrat prenovljena in tudi povečana. Na pročelju jo je od 1910 krasil napis: Vera bodi vam luč, materina beseda pa ključ. A.M.Slomšek. Ob zadnji prenovi (okoli 1988) so napis žal uničili. Novi veljaki niso vedeli, čemu naj služi, v čem je smisel ohranjanja ljudskega izročila in

Koliko lepote je skrite očem, ki gledajo, pa ne vidijo...

kulturne dediščine.

Le malo nad šolo je nova mrliška vežica, lepo urejena. V njej je razpelo, ki je del domačega avtorja, rezbarskega samouka Naceta. Siva betonska stena, ki podpira teraso novega, razširjenega pokopališča, krajanom ni ravno v ponos, a za hitro rešitev prostorskih težav ni bilo veliko izbire. Počasi bodo grdi zid prerasle vzpenjale in bo malo bolje.

In že smo na vrhu Kopanja. Tu je kar nekaj ravnine. Največji biser na njej - cerkev - je bila med vojno od "pravičnikov" požgana. Samo kašča je ostala še prvotna, znana še šolarčku Prešernu, drugo je bilo vse obnovljeno. Božja hiša je posvečena Mariji vnebovzetji. To je razmeroma velika, lepa cerkev z visokim zvonikom in tremi bronastimi zvonovi. Ti so čisto novi, zadnja "pridobitev", največji ima kar tono in pol. Cerkveno ploščad v vencu zaokrožijo grobovi. Seveda je tudi na tem kraju križ - veliko pokopališko znamenje - živim v opomin, mrtvim v upanje na vstajenje. Ob njegovem vznožju - kako simbolično! - je spomenik žrtvam revolucije. Napisanih jih je 46, pa niso čisto vsi. Več kot 30 jih leži neznanu kje. To so žrtve povojnih oblastnikov. Ti so bili tako "uvideni" do sorodnikov pobitih, da jih niso hoteli obremenjevati še s krajem in načinom morjenja... Čudoviti ljudje, mar ne?!

Ob velikem deževju je kopanjski hribček skoraj otok, polotok pa lahko kar večkrat (normalno dvakrat) na leto. Z njega se vidi daleč

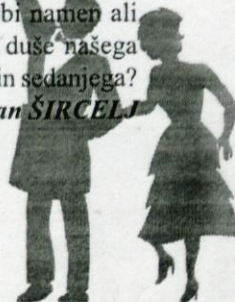
naokoli in marsikaj lepega se najde za oko - Pridite si to sami pogledat, ne bo vam žal!

Če pa bi ob prihodu v vas namesto na Kopanj krenili dalje po cesti, bi vaš pogled že na prvem ovinku pritegnila majhna kapelica - Jamnikova ji pravijo. V njej je dolga leta stal dragoceni gotski kip Materne božje z detetom. Njegovo dragocenost je pred kradljivimi očmi zakrivalo belo ogrinjalo kot nekaka obleka, kip je namreč že načel zob časa, pa so ga začasno olepšali s tkanino - in s tem rešili pred tatovi! Župnik je nato kip dal obnoviti in postaviti v cerkev, v kateri je nekoč že bil, v kapelico pa so postavili drug kip.

Komaj nekaj deset metrov dalje popotnika opozori na razpotje med Veliko in Malo Račno Novakov križ. Do pred kratkim je sam varoval voznike pred prihodom na glavno cesto, sedaj pa mu učinkovito pomaga ogledalo na drugi strani ceste.

Samo za prvi ovinek je treba stopiti dalje po cesti, pa se bolj radovednemu očesu, ki ne gleda samo v tla, v "kukerlu" (nadzidku na strehi) bivše Zogarjeve, nato Obrezove hiše prikaže zasteklena polkrožna niša z Marijinim kipcem. To je edini tak primerek v vasi. Lastniki so se menjali, mala hišna kapelica pa ne. - Ali so vsa ta znamenja sama sebi namen ali pa niso morda priča duše našega človeka, nekdanjega in sedanjega?

Marjan ŠIRCELJ

PO VEČERJO V ZACURK??!!

Nekateri ga imenujejo šmarski biser, drugi hodijo tja na zmenke, tretji na kajenje trave, četrti po večerjo in če smo mi peti, naj vam povem, da hodimo mi pospravljat za tistimi od ena do tri in za tiste pod številko štiri klicati policijo in jih opozarjati.

Najemniki mnogim tako »apetitnega« zemljišča v predelu Zacurk pri Šmarju Sap je Društvo za alternativno letenje iz Šmarja Sap.

V enem izmed člankov TD Šmarje Sap nam je bilo očitano, da na zemljišču ni sanitarij. Naš namen je bil sanitarije zgraditi, a glej ga zlomka, nekdo, oz. nekateri so preko noči skotalili cevi za greznico (vsaka je težka eno tono) v ribnik, v katerem so ribe. Naročili smo bager, da je cev dvignil iz ribnika, ga seveda tudi plačali in čimprej zabetonirali, da brezdelneži ne bi vaje ponovili. Naše društvo ima tudi dva kemična stranišča, ki pa si ju ne upamo postaviti v Zacurk, ker bi ju lahko kdo prevrnil v ribnik in zaradi razkužila povzročil veliko ekološko škodo.

V ribniku so ribe (kolikor jih še niso pokradli) in tudi želvo smo imeli, dokler nam je ni dobro znana oseba ulovila na trnek in jo tako poškodovala, da je želva umrla. Imeli smo dve divji raci, ampak tudi to je preteklost, saj so ju raztrgali psi.

Imeli smo tudi brunarico, v kateri smo imeli spravljeno opremo društva, ampak so v njo vlamljali in izvajali tam pijanske in spolne aktivnosti. Ko so jo razlomili do konca, smo jo odpeljali na smetišče. Policija krivcev nikoli ni našla. Nato smo postavili ladijski zabojnik in nekateri šmarčani so se zgražali, češ da kvarimo videz njihovega bisera. Tudi nam ni bilo vseeno, ampak se je kmalu izkazalo, da smo imeli prav. Vlomili so

tudi v ladijski zabojnik. Krivce smo našli sami, a so bili mladoletni, tako, da spet ni bilo nič. **LJUBITELJI NARAVE – NAJNOVEJŠE IZ ZACURKA**

Pridem v Zacurk in vidim znan obraz z vedrom v roki. Vprašam, kaj počne in mi pove, da si je nalovil potočnih rakov za večerjo in mi še pove, da se jih ne bo najedel, za poslastico pa jih bo dovolj. Pogledam v vedro in vidim kar lepo število rakov, še bolj lepo stlačenih. Odidem proti domu in obvestim predsednika društva, s katerim odideva iskat rake. Prideva do teh ljudi in vidiva rake na srečo še žive. Vprašava jih: »Ali veste, da so raki ogrožena vrsta?« »VEMO!« se glasi odgovor. Nato jih prosiva, da jih vrnejo, nakar odgovorijo, naj jih kar lepo pustiva pri miru. Obljubiva jim policijo, a jim ni mar. Policija pride, raki so na srečo še živi, s strani teh ljudi pa ogorčenje, češ, kakšen kraval zganjamo zaradi nekaj rakov. Policija zadevo zabeleži in rake odpeljemo tja, kamor spadajo. **NAŠTEJMO 26 POTOČNIH RAKOV VRSTE KOŠČAK, KI SO OGROŽENI IN DVOJNO ZA-ŠČITENI.**

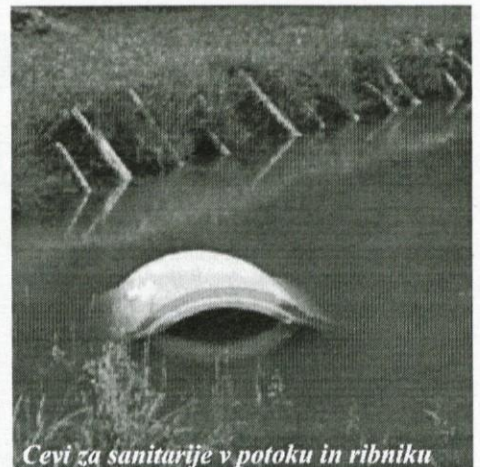
Povezali smo se z Zavodom za ribištvo Republike Slovenije in z državno inšpektorico za ribištvo. Obiskali so nas biologi, ki so nesrečni Zacurk in njegove živalske prebivalce raziskali in bodo predlagali, da se vode tega področja zaščitijo. Vode Zacurka bodo torej zaščitili, kaj pa bomo naredili z ljudmi? *Koliko Vas je, ki se zavestate tega, da so bile živali pred ljudmi in koliko Vas je, ki veste, da, če ne bo živali, tudi ljudi ne bo.*

Kot komentar na članek TD Šmarje Sap pa naslednje. Menda nam je očitano, da uničujemo cesto in da ni razsvetljave. Kemičnih stranišč si ne upamo postaviti, ker bi se v nekaj dneh znašli v ribniku, tako kot cevi in še marsikaj drugega. Kar se tiče parkirišč, smo jih lastnikom zemljišč ob prireditvah pošteno in drago plačali (več kot v garažni hiši na Trdinovi ulici v Ljubljani). Z razsvetljavo pa je stvar naslednja: Kot je že zgoraj omenjeno, smo najemnik zemljišča in se za teh nekaj let, kolikor bo najem še trajal, ne nameravamo spuščati v tako investicijo. Nasled-

nji problem pa je ta, da je treba denar, ki ga vložiš, dobiti enkrat tudi nazaj. Če bi to hoteli s prireditvami, pa bi nekateri imeli spet veliko povedati, od tega, kako so iz RAVE PARTYA nosili komunalci igle kar v vrečkah, do vseh ostalih stvari, ki motijo ljudi, ki nimajo pametnejšega dela, kot opravljati. Najbolj lovska pa je ta, da širimo razvrat in ljudi odvrčamo od vere, ker smo Otroški živ-žav začeli ob 10. uri, ko je čas maše. Če je človek veren, ga nobena stvar ne more odvrniti od vere, če pa je koga odvrnil Otroški živ-žav, pa naj se čimprej posvetuje s svojo lastno vestjo.

Menimo, da bi bilo zelo nespametno in nevarčno, da bi nekje v dolenskih gozdovih gorele luči vso noč, ko pa ob glavni cesti skozi Šmarje Sap ugasnejo že ob 23.30. Nekaterim pač vse prav pride! Cilj našega društva je, da Zacurk ostane čist in neonesnažen in da v njegovih vodah še naprej živijo prebivalci, ki smo jih našli, ko smo tja prišli.

Naš cilj je, da nekateri ljubitelji psov svoje pse kopajo v banjah, ne

Cevi za sanitarije v potoku in ribniku

pa v ribniku in da ljubitelji urejenih in lepih avtomobilov uporabljajo avtopralnice, ne pa potokov in ribnika.

Naš cilj je, da tisti, ki pridejo v Zacurk z namenom, da bodo nekaj uničili, tja sploh ne pridejo. Smo najemnik zemljišča, vendar nikomur ne prepovedujemo hoje in zadrževanja na parceli in tudi piknikiranja ne, seveda, če nas o tem prej obvestijo. Tistim, ki pa cenijo svojo lastnino, za vso ostalo pa menijo, da je družbena, pa naj povemo, da jih pričakujemo na naslednjih delovnih in očiščevalnih akcijah v Zacurku.

Društvo za alternativno letenje CEYA

Otroški živ-žav

NAŠE AKTIVNOSTI * * * NAŠE AKTIVNOSTI

V letošnjem šolskem letu smo se dobro odrezali...

V letošnjem šolskem letu smo se dobro odrezali....

Ob koncu vsakega leta in prav tako šolskega delamo obračune in pregledujemo rezultate dlea. Zato je prav, da spregovorimo o njih, kajti na šoli Louisa Adamiča Tovarniška 14 – tako – imenovani NOVI ŠOLI, so učenci in njihovi mentorji z njimi zelo zadovoljni. Sedaj odhajajo na zaslužene počitnice, da si oddahnejo od naporega dela in skrbi ter si naberejo novih moči, da bodo delo v novem šolskem letu nadaljevali vsaj tako, kot so ga v preteklem.

Naši učenci so sodelovali na šolskih regijah in državnih tekmovanjih. Rezultati so bili uspešni. Že učenci razredne stopnje so preizkusili svoje znanje iz matematike, udeležili so se šahovskih tekmovanj, računalniških tekmovanj, tekmovanj iz čebelarstva, pevskih zborov, plesa, špornih tekmovanj in tekmovanj iz bralne značke.

Oglejmo si, kdo so dobitniki najvišjih priznanj in na katerih področjih so ta priznanja osvojili.

Na državnem tekmovanju iz računalništva za osnovnošolce sta se dobro uvrstila **Jan Kikelj**, učenec 3.r. in **Miha Nagelj**, učenec 4. razreda.

Učenci razredne stopnje so bili tudi odlični plesalci, kar so dokazali s svojimi rezultati. Na državnoplesnem prvenstvu sta se uspešno uvrstila:

- **Blaž Hren**, učenec 1.r skupaj z **Dašo Križman**,

- na mini državnem prvenstvu v ROCK AND ROLL-u v parih je **Tina Sadar**, učenka 4.r. dosegla 2. mesto.

- v plesu je **Jana Škrjanc**, učenka 4. r, osvojila dve prvi mesti v STEP-U in JAZZ-U.

Mladi čebelarji pa so bili prav tako zelo uspešni na državnem tekmovanju. Čestitamo mentorici **Olgi Tomažič**.

Na predmetni stopnji pa so učenci tekmovali na naslednjih področjih:

- na športnih tekmovanjih, na tekmovanju VESELE ŠOLE, računalništva, logike, za Cankarjevo priznanje iz slov. jezika, Vegovo priznanje iz matematike, Stefanovo priznanje iz fizike, tekmovanje iz angleškega jezika in EPI READING BADGE ter na tekmovanjih gledaliških skupin.

Na državnem tekmovanju iz znanja matematike za Zlato Vegovo priznanje sta to priznanje dobila **Primož Bratanič**, učenec 7.r in **Darja Starc**, učenka 8.r, ki je istočasno prejela tudi nagrado za osvojenost 1. mesto na državnem tekmovanju iz matematike. Še posebna pohvala velja mentorici **Majdi Glazerin**.

Naši učenci niso le dobri matematiki, ampak so se uspešno odrezali na državnem tekmovanju iz slov. j., kjer sta Zlato Cankarjevo priznanje osvojili **Tina Rome**, učenka 7.r in **Špela Struna**, učenka 8.r. Tudi za te uspehe velja posebna pohvala mentorici **Ireni Daugul**. Uspešni smo bili tudi na državnem tekmovanju iz znanja računalništva, kjer je **Primož Bratanič**, učenec 7.r dosegel 2. mesto. Čestitamo njegovemu mentorju **Ma-**

teju Hribarju.

Že drugo leto deluje na šoli ŠKL (ŠOLSKA KOŠARKARSKA LIGA), ki je na državnem finalu osnovnih šol osvojila 3. mesto. Mentorju **Bojanu Vavpotiču** čestitamo.

Uspešni so bili tudi na tekmovanjih iz atletike, na državnih tekmovanjih so se uvrstili takole:

-7. mesto na državnem finalu OŠ v atletiki v Kopru,

- sodelovanje na državnem prvenstvu v krosu v Velenju

- sodelovanje na državnem prvenstvu v krosu – EKIPNO 3. mesto v Domžalah

- sodelovanje na državnem prvenstvu v atletiki – MALI in VELIKI pokal.

Čestitamo učencem, ki so se udeležili teh tekmovanj, in učiteljem telesne vzgoje, njihovim mentor-

jem: **Mateji Gjerkeš**, **Barbari Miklavčič**, **Marku Strojano**, **Antoniji Šterlekar** in **Sonji Žitnik**.

Naši učenci niso le dobri športniki, temveč so tudi dobri igralci. Gledališka skupina pod vodstvom mentorice **Bože Krajcer** je bila na srečanju gledaliških skupin s predstavo "Pa me daj, če me moreš" izbrana kot najboljša in se je tako uvrstila na Linhartovo srečanje gledaliških skupin.

Ti rezultati potrjujejo tudi dober učni uspeh, ki je bil v tem šolskem letu 99,7%, za kar čestitamo učiteljem in učencem in tudi njihovim staršem.

Vsem želimo prijetne počitnice.

Vodstvo šole
Louisa Adamiča
Tovarniška 14

Z NOVIM IN POD NOVIM PRAPOROM SMELO NAPREJ

V soboto, 21. junija 1997 so člani Prostovoljnega gasilskega društva Grosuplje slovesno obeležili 85-letnico obstoja prostovoljnega gasilskega društva in ob tej priložnosti slovesno in ponosno prevzeli novi gasilski prapor.

PGD Grosuplje je bilo ustanovljeno leta 1912 in od takrat naprej beležili tudi njegov razvoj. Tudi grosupeljsko PGD je imelo nekdanj, tako kot mnoga gasilska društva, svojo dramsko skupino in je bilo med nosilci kulturnega dogajanja v kraju. Najpomembnejše obeležje gasilcem pomeni

prapor društva, to je prapor humanosti, pod katerim se zbirajo pirjatelji, ljudje enakih misli in hotenj, ljudje, ki so pripravljeni pomagati ljudem v stiski. Prapor jih spremlja skozi vse življenje v veselih in žalostnih trenutkih.

"Danes bomo s ponosom prevzeli nov prapor, ki nas bo povezoval pri našem humanem delu. Ob tej priliki smo spoznali, da imamo veliko prijateljev, ki so kot botri - darovalci trakov ali kot sponzorji, podprli našo dejavnost s finančnimi prispevki. Sredstva pa bomo

porabili za uspešno delo društva. Da bi bil prapor čimbolj naš, smo se člani društva dogovorili, da sami prispevamo žebeljčke, ki bodo krasili drog prapora. Na drogu bo ovekovečenih 132 imen," je v govoru povedal predsednik PGD Božo Knez in izrazil željo: "da bi se člani društva radi zbirali pod okriljem novega prapora, da bi ta prapor pritegnil čimveč novih aktivnih članov in da bi vsi spoznali resnico pregovora, ki pravi: V SLOGI JE MOČ!"

A.A

GASILSKI PRAPOR,
PGD Grosuplje

zavod za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje grosuplje, d.o.o. taborska 3, 1290 grosuplje

KUPIMO ZAZIDLJIVE PARCELE, STANOVANJA IN STANOVANJSKE HIŠE V OKOLICI LJUBLJANE, V GROSUPLJU ALI IVANČNI GORICI

Telefon: 061/763-078, 762-246

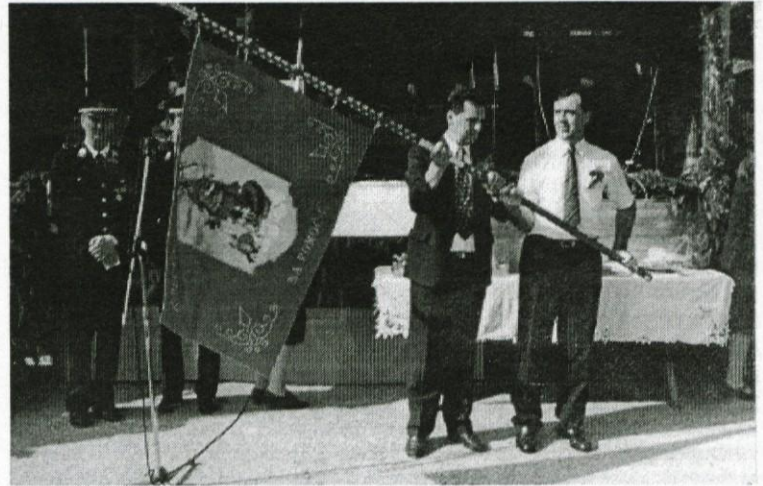
NAŠE AKTIVNOSTI * * * NAŠE AKTIVNOSTI

TUDI GASILCI PGD GATINA OB SVOJI 70-LETNICI POD NOVIM PRAPOROM

“Odločili smo se, da novi društveni prapor poleg uradne gasilske simbolike krasi tudi podoba sv. Florjana. Napis dostojnega posvetilnega gesla pa prepuščamo naslednikom za bodoče slovesne priložnosti. Ob razvitju novega društvenega prapora želimo, da bi z njim častno zastopali naše prostovoljno gasilsko društvo na gasilskih, krajevnih in cerkvenih slovesnostih oz. prireditvah. Poleg tega pa naj novi prapor s svojo simbolično navdihuje naše delo in nas ter naše bodoče rodove še dolgo spodbuja k zavezanosti vrednotam

gasilske tradiciji, ki smo jih nasledili od naših prednikov,” so zapisali člani PGD Gatina v bilten, ki so ga izdali ob slovesnosti. Pa tudi sicer je bila prireditev zelo slovesna. Slavnostni govornik je bil župan občine Grosuplje Rudolf Rome, ki je tudi razvil prapor. Kt nekdanj, so tudi tokrat gasilci poskrbeli za dostojanstven kulturni program. V biltenu pa si lahko preberete tudi, kako kulturno prežeti so bili od nekdanj gatski gasilci, da pa ne bo zamere - gasilci iz Gatine, Sp. Duplic in Sp. Blata.

A. A

Rod Louis Adamič na državnem mnogoboju

Taborniški mnogoboj je, kot že ime samo pove, tekmovanje iz večih panog. Panoge mnogoboja so različne za posamezne starostne skupine. Naj vam naštejemo panoge za starostno skupino od 12 do 15 let imenovano gozdovniki in gozdovnice ali krajše GG. Največ praktičnega znanja in izkušenj je potrebno za orientacijski pohod. Ta je sestavljen iz vrisovanja kontrolnih točk na karto pred štartom in raznih nalog na progi, kot so: risanje skice terena, praktični in teoretični test iz prve pomoči, hoja po opisu poti, določanje stojišča, vrisovanje le-tega na karto, ocenjevanje razdalj. Veliko znanja in pa predvsem usklajenosti ekipe je potrebno pri postavljanju in podiranju šotora brez dna. Prav tako je potrebna usklajenost ekipe pri postavljanju signalnega stolpa, ki je sestavljen iz treh sušic, dolgih 3,5 m, ki so zvezane v triangel, in dveh prečnih sušic dolgih 1,5 m oziroma 1 m. Tekmovalci morajo biti tudi precizni, saj je panoga mnogoboja tudi lokostrelstvo. Prav tako morajo poznati tudi signalizacijo. Tu tekmovalci signalizirajo v Morsejevi abecedi s pomočjo zastavic. Vse te panoge so točkovane in seštevek točk nam da končno število točk.

Od 20. do 22. junija smo bili na državnem mnogoboju v Zagorju ob Savi. Udeležila se ga je ekipa "Luzerke", ki je zmagala že na mnogoboju ljubljanskega območja, ki je bil 11.5.1997. Ekipo so sestavljale: Jasna Bajc (vodja), Meta Zupančič, Anja Svetin, Urša Rus in Maja Jelenčič. TA vikend je bil za nas izjemen. Poleg redne-

ga opravljanja panog je bil mnogoboj tudi družabno srečanje, saj smo spoznali veliko tabornikov iz cele Slovenije. Ob večerih smo se zabavali ob zvokih kitare in počeli še mnogo zanimivih stvari. Mnogoboja se je udeležilo preko 40 ekip iz vseh slovenskih rodov. Or-

ganizatorji, rod Polde Eberl - Jamski, so mnogoboj zelo dobro pripravili z izjemo orientacijskega pohoda, ki je bil po mnenju mnogih prezahteven in tudi kontrolne točke niso bile pravilno vrisane na karto. Ampak tako je in tega se ne da spremeniti. Mnogoboj je potekal

brez večjih zapletov. Naša ekipa se je uvrstila na zelo dobro 11. mesto. Takega rezultata nismo pričakovali. To je bila prva izkušnja z državnim mnogobojem in prepričan sem, da bo drugo leto še boljše.

Purgy

SREČANJE KRVODAJALCEV

Dne 14.6.1997 je Krajevna organizacija Rdečega križa Veržej organizirala že tradicionalno 8. srečanje krvodajalcev Slovenije v Veržeju pri Babičevem mlinu. Območna organizacija Rdečega križa Grosuplje je organizirala udeležbo na srečanju za tiste krvodajalce iz našega območja, ki so darovali kri 20-krat in večkrat. Še posebej smo bili ponosni in veseli, da se je srečanja udeležil tudi g. Marjan Šircelj iz Grosupljega, ki je letos na krvodajalski akciji dne 27.5.1997 v Ivančni Gorici že 70-tič daroval kri.

Ob prihodu v Veržej so nas pozdravili predstavniki KO Rdečega križa Veržej in nas pogostili z domačim kruhom, mesom iz tunke, klobasami in domačo slivovko. Na srečanju sta vse udeležence najprej nagovorila predsednik KO Rdečega križa Veržej g. Zlatko Arvajš in župan občine Ljutomer g. Ludvik Bratuša. Uradni govor je imel minister za zdravstvo dr. Marjan Jereb, krvodajalce pa sta pozdravila tudi predsednik komisije za krvodajalstvo pri Republiškem odboru Rdečega križa Slovenije dr. Vladimir Topler in dr. Edvard Glaser iz zavoda za trans-

fuzijo krvi Maribor. Kulturni program je povezoval g. Vinko Šimek - Jaka Šraufciger, za veselo razpoloženje ob dobri glasbi pa je poskrbel ansambel Štrk vse do večernih ur. Zabavni program je vseboval tudi izvolitev miss

krvodajalk leta 1997 in vidni mesti v tej konkurenci sta dosegli tudi dve naši krvodajalki.

**RDEČI KRIŽ SLOVENIJE
OBMOČNA ORGANIZACIJA
GROSUPLJE**

**VESELE POČITNIŠKE DNEVE VAM ŽELIMO IN
SPOROČAMO, DA BO NASLEDNJA ŠTEVILKA
ČASOPISA IZŠLA SEPTEMBRA.
PRISPEVKE ODDAJTE DO 5. SEPTEMBRA.
UREDNIŠTVO**

IGOR GRUDEN: BOLDRIK IZPRED DESETIH LET JE NEPONOVLJIV

Ko je bil IGOR GRUDEN gimnazijec, ga je zanimalo mnogo področij. Literatura, umetnost, film, jeziki. Ko pa se je bilo treba odločiti za študij na univerzi, se je odločil za ekonomijo. Na življenje se je hotel pripraviti tako, da bo v poklicu lahko ustvarjal, vendar pa bo ta ustvarjalnost povezana z bistvom človekovega preživetja, ki se pričinja s zadovoljevanjem osnovnih človekovih potreb. Del ustvarjalnosti je namreč neizbežno povezan tudi z materialnimi dobrinami. Toda bolj kot mladega diplomiranega ekonomista, IGORJA GRUDNA poznamo v soju amaterskega gledališča.

Skozi osnovnošolska in gimnazijska leta sta ga med drugim zanimala umetnost, šport in novinarstvo. V študentskih letih je bil glavni urednik študentskega časopisa TNT, ki se ga morda Grosupeljčani le bežno spominjamo. Zaradi finančnih težav je kmalu usahnil. Iz baze mladih ljudi, ki jih je mladostna energija in raziskovalno hotenje gnalo k ustvarjalnosti, pa je leta 1987 nastala amaterska gledališka skupina Boldrik. Tu pa se začne tudi Igorjeva gledališka pot.

IGRALEC IN REŽISER PO NAKLJUČJU

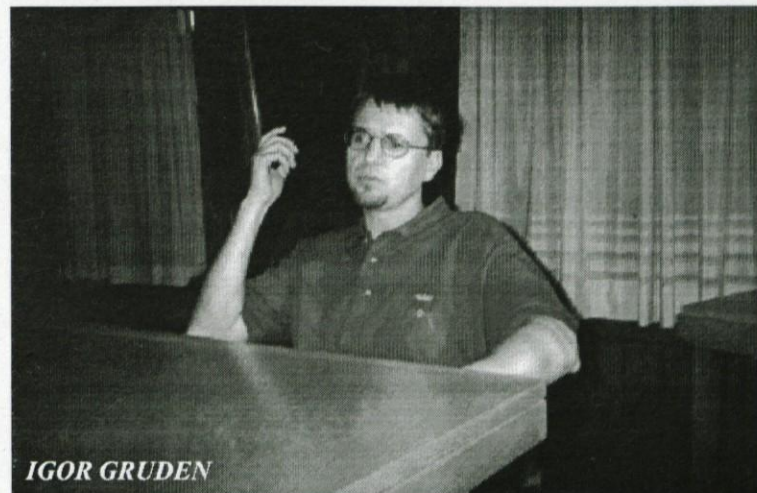
“V dveh predstavah gledališča Boldrik sem igral, štiri pa sem režiral,” se predstavi in me preseleti, kajti mladi talenti stopijo na odrske deske ponavadi že v vrtcu, osnovni šoli. Igor pa je v tistih časih počenjal čisto druge reči. “Pravzaprav je bilo pri samem nastanku našega gledališča nekaj ključnih dejavnikov, ki so nas pomagali zbrati skupaj, potem pa smo s prepletanji individualnih

ustvariteljskih procesov z veliko mero dobre volje in zabave različne ideje povezali v krmarjenje pod zastavo raziskovalnega in eksperimentalnega gledališča,” pravi in iz njegovih misli ugotovim, da so v Boldriku gledališče povezali tudi z lastno ustvarjalnostjo na drugih področjih, saj so se lotevali tako sodobnih kot lastnih tekstov. “Sedem let smo v Boldriku aktivno delali, igrali in se izpopolnjevali tudi na seminarjih. Dvakrat smo sodelovali tudi na Linhartovem srečanju (srečanje amaterskih gledaliških skupin Slovenije) in bili deležni dobrih kritik. Vrhunec našega “Boldrikovanja” je bila Učna ura E. Ionesca, ki sem jo nekoliko predelal,” pripoveduje Igor in čisto mimogrede omeni, da je tudi prevajal iz angleščine, pa to, da so poleg “Večne ptice” domačega avtorja in režiserja Tomaža Vesela, uprizorili tudi avtorski projekt Igorja Grudna “Civiliziranci”. S “Služabnikom”, zadnjo predstavo, pa se je leta 1994 Boldrik poslovil... Zakaj, vprašam, ko se mi zdi, da IGOR KAR NE MORE PRIKRITI NOSTALGIJE PO TISTIH ustvarjalnih časih.

KOT STOLETNIK, KI ZASPI V SEN

“Po vztrajnem delu so se naše energije izčrpale in ko smo čutili, da naše moči pojenjujejo, da pri ustvarjalnosti ni več zadostne predanosti, je naša skupna dejavnost po naravni preniknila.

Kot stoletnik, ki potone v svoj večni sen... Nismo si hoteli napraviti dobrega imena, ki smo ga imeli, zato smo končali takrat, ko smo bili najboljši,” pove Igor. Ostali pa so dobri prijatelji, življenjske usode

IGOR GRUDEN

Balnika, kakšen je bil izpred 10 let, ne bo nikoli več. Čeprav se Balnik vrača na Magdelensko goro.

so jih vodile po različnih poteh. Še se kdaj srečajo, toda – “Boldrika, kakršen je bil, s tistim vzdušjem in ustvarjalno energijo, ne bo nikoli več,” je prepričan moj sogovornik. “Veseli pa me, da se z novimi ljudmi, ki prinašajo drugačnega duha, Boldrik v tem poletju spet nadaljuje in uresničuje v novih zamislih in užitkih.”

IGORJEVA POT VODI V STIČNO

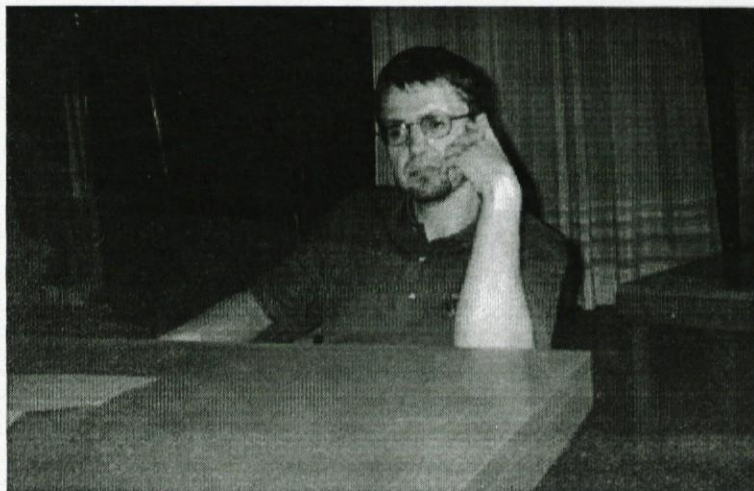
Ljudje, ki imajo radi kulturo (beri gledališče), se med seboj dobro poznajo. Vrednote, ki jih čutijo v dejavnosti, jih med seboj povezujejo. V Stični je že nekaj let delovala skupina zanesenjakov – amaterskih gledališčenikov, ki jih je režijsko vodil prof. Mihael Glavan. Ko pa mu čas ni več dopuščal, je na njegovo režisersko mesto stopil Igor GRUDEN.

“Ko me je prof. Glavan povabil k režiji, sem stopil v meni neznan svet ljudi. Ivančno Gorico sem poznal le obrobno, ker sem v času študija tam dve leti učil na Ekonomski srednji šoli. Igralcev nisem poznal, tako da si tudi pradelal nisem, kaj lahko pričakujem od skupine. Skupaj smo se odločili za tekst in skoraj neverjetno je, da smo predstavo Branislava Nušiča “Sumljiva oseba” v dveh mesecih, s pomočjo prizadevnih sodelavcev, spravili na oder. Delal sem predvsem z mlajšimi igralci – študenti in dijaki. In še danes sem zadovoljen – uspeli smo! Imeli smo kar 10 predstav, od teh večino v Stični in povsod so bile dobro obiskane,” pripoveduje z žarom režiserja, ki je ponosen na svoje gledališčenike. Manj veselo pa pove, da je bil najslabši obisk prav v Grosupljem.

To pa ni bilo zgolj naključje, tudi Boldriki so doživljali enaka razočaranja.

“In kako se počutiš igrati v napoli prazni dvorani?” ga vprašam. “Igra te tako potegne vase, da se tvoje življenje odvija na odru. Igraš, pa četudi za dva gledalca. Polna dvorana pa ti seveda da občutek življenja, izmenjave komunikacij, tudi izmenjevanje energije. Efekt je gotovo večji. V takšne dvorane se igralci vedno radi vračamo,” pripoveduje in izraz na obrazu izpričuje, kako mladi režiser podživlja tako različne si trenutke. **MAGDALENSKA GORA – DRUGAČNO GLEDALIŠČE, NOVI BOLDRIK**

Te dneve pa Igorja Grudna srečamo tudi kot pomočnika režiserja najnovejšega projekta Simone Zorc Ramovš “Ptica v zenici sonca”, ki se v juliju odvija na Magdalenski gori. Tu, pravi, gre za poseben ambitealen tip teatra, kjer morajo vsi – od prvega do zadnjega sodelujočega v projektu vzpostaviti neko posebno pristno komunikacijo med sabo in gledalci, izžarevati toliko energije, da gledalce enostavno “potegne medse”. In v vsem, kjer se na področju teatra dogaja nekaj vznemirljivega, Igor uživa. “Če igralci in gledalci uživajo pri predstavi, potem je namen dosežen. Oder je medij, kjer najmočnejše izraziš zaznavanje življenja v čisto posebni luči. Dodajaš svoje ideje, ga popestriš s svojim notranjim svetom. S tem se čistiš in gradiš kot osebnost,” je prepričan Igor. Toliko dejavnikov je, ki hodijo z roko v roki, da uprizoritev uspe. Gledalec ponavadi tega ne opazi,

Igor Gruden - nostalgija po Baldrikovanju

V SOJU REPATICE * * * V SOJU REPATICE

režiserjeva pozornost pa ne more mimo: igre, luč, glasba, kostumi, scena, koreografija, dramaturgija..., in ravno v prepletanju vseh teh elementov je čar in privlačnost gledališča," še dodaja.

POKLIC IN HOBI – ŠOLA ZA ŽIVLJENJE

Igor Gruden je diplomiran ekonomist in je zadovoljen s svojim delom v GIZ skupina ABC. Ob tem pa tudi že "zrel" umetniški vodja – režiser, igravec. Dve tako različni področji. Kako je to združljivo v človeku? Kako jih povezuje?

"Poklic, za katerega sem se odločil, zahteva ljudi z urejenimi mislimi, ki so sposobni hitro ukrepati. Ločiti pomembno od nepomembnega. Znati krmariti med tehniko in poslovno uspešnostjo. Marsičesa, kar od tebe terja delo, se lahko naučiš, če si – odprt človek. Prav takšen človek pa moraš biti, če hočeš delati v teatru. Odprt do sebe

in do sočloveka. Bistveno je, da znaš ljudi poslušati. Iti moraš preko zunanega videza. Do končne resnice se ne moremo dokopati nikoli, saj je bistvo očem skrito. V nas pa je neka želja, priti mu čim bliže.." razglablja moj sogovornik na njemu edinstven način. Globoko misli o pravzaprav tako vsakdanjih stvareh.

Znati prislunhiti Sočloveku. Misli za življenje in tudi za lepši dan, za srečnejši jutri. Saj je pravzaprav celo naše življenje en sam teater – z različnimi scenami in tako različnimi igralci. In vsak je sam svoj režiser...

Igor se je naučil sprejemati različne življenjske situacije. Biti igravec, biti režiser in poklicno, seveda, ekonomist. Pri vsem tem pa moraš biti razumljiv, pronicljiv in iskren. Biti "ptica v zenici Sonca".

Alenka ADAMIČ

KMETIJSKA ZADRUGA GROSUPLJE PRODAJA:

poslovno stanovanjski objekt s pripadajočim zemljiščem na naslovu Mala vas 3c, Grosuplje, vse z zemljiško knjižno oznako parc.št. 269, poslovna stavba v izmeri 724 m² ter pripadajoče funkcionalno dvorišče v izmeri 2.497 m² vse k.o. Ponova vas.

Objekt leži ob regionalni cesti Grosuplje – Turjak z urejeno infrastrukturo, v poslovnem stanovanjskem objektu so poslovni prostori s trgovinsko dejavnostjo ter stanovanjski prostori.

ODDAJA V NAJEM:

poslovni prostor v Čušperku opremljen za trgovinsko dejavnost, primeren tudi za druge vrste obrti. Objekt leži na parc. št. 1220/2 in 214 k.o. Račna ob regionalni cesti Grosuplje – Dobropolje z urejeno infrastrukturo.

Informacije o prodaji in najemu predmetnih nepremičnin iz te objave za vse zainteresirane bodo vsak delovni dan od 8. – 12. ure z možnimi ogledi in dogovori na sedežu KZ Grosuplje, Cesta na Krko 1b, telefon 763-014, 762-318.

Preživite poletne počitnice v:

ULJICIN 7 polpenzionov za 285 DEM

BUDVA "Sv. Štefan" 7 polpenzionov za 428 DEM

DUBROVNIK prevoz + 7 polpenzionov za 499 DEM

CAVTAT prevoz + 7 polpenzionov 547 DEM

Skandinavija poleti: 5 dnevno križarjenje po Baltiku z luksuzno ladjo 1.950 DEM

EGIPT poleti - dežela starodavne kulture - križarjenje po Nilu 7 dni 759 USD

AQUALAND - 1 dan 69 DEM

GARDSKO JEZERO - ZOO SAFARI - GARDALAND - 2 dni 155 DEM

MIRABILANDIA - 1 dan 69 DEM

Vpogled v jesenska potovanja:

Otok CEBU - Filipini 1.260 USD

Vietnam / Filipini / Hong Kong - 2.650 USD

Safari v Keniji - 1.695 USD

TA **GULIVER**, Taborska 6, Grosuplje

tel.: 061/763 442 in tel./faks: 061/771 327 delovni čas:

pon. - pet.: 09.00-12.00 in 14.00-18.00 ter sob.: 09.00-12.00

Na podlagi Odloka o ustanovitvi Medobčinskega sklada za razvoj malega gospodarstva občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica (Uradni list RS, št. 70/96, Uradni vestnik Občine Ivančna Gorica, št. 10/96), v skladu s Statutom Medobčinskega sklada za razvoj malega gospodarstva občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica, Pravilnikom o dodeljevanju sredstev za projekte malega gospodarstva v občinah Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica ter po pooblastilu upravnega odbora Medobčinskega sklada za razvoj malega gospodarstva občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica z dne 16.07.1997 Občina Ivančna Gorica skupaj s pooblaščenim finančno organizacijo o b j a v l j a

I. JAVNI RAZPIS

za dodelitev posojil za pospeševanje razvoja malega gospodarstva občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica

I. PREDMET RAZPISA

Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, Ivančna Gorica skupaj s pooblaščenim finančno organizacijo razpisuje posojilo za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v občinah Dobropolje, Grosuplje, Ivančna Gorica v skupnem znesku 45.000.000,00 SIT.

Namen posojil:

- odpiranje novih delovnih mest,
- nakup, urejanje in opremljanje zemljišča za gradnjo poslovnih prostorov,
- nakup, graditev ali adaptacija poslovnih prostorov,
- nakup nove opreme ali njeno obnovo.

II. MERILA IN POGOJI

Na razpis za dodelitev posojila se lahko prijavijo:

- samostojni podjetniki,
 - podjetja v zasebni in mešani lasti,
- pri čemer mora biti sedež podjetja ali obrti na območju občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica.

Posojila se daje:

- za dobo do petih let,
- obrestna mera TOM + 6 %,
- zavarovanje kredita v skladu s pogoji pooblaščenega finančne organizacije.

III. VSEBINA VLOGE

Podjetja morajo vlogi priložiti:

- podatke o registraciji in akt o ustanovitvi,
- obvestilo o razvrstitvi po dejavnostih Zavoda RS za statistiko,
- kopija kartončka deponiranih podpisov iz APPI,
- bilanco stanja in uspeha za poslovno leto 1995 in 1996 ter tekoči podatki o poslovanju,
- bon 3,

- dokumentacijo, ki jo bo zahtevala pooblaščenega finančna organizacija (zavarovanje kredita, splošni podatki o podjetju, poslovni načrt, investicijski program ...).

Samostojni podjetniki morajo vlogi priložiti:

- kopijo obrtnega dovoljenja,
- priglasitveni list,
- izpis prometa preko žiro računa v zadnjih treh mesecih,
- napoved davka iz obrti na dan 31.12.1996,
- potrdilo o plačanih davkih.
- dokumentacijo, ki jo bo zahtevala pooblaščenega finančna organizacija (zavarovanje kredita, splošni podatki o podjetju, poslovni načrt, investicijski program ...).

IV. ROK ZA PRIJAVO

Vloge za dodelitev posojila pošljite na naslov: Županstvo Občine Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica. Rok za prijave je odprt od 01.08.1997 do porabe namenskih sredstev.

Upravni odbor Medobčinskega sklada bo v 30 - dneh po prejemu prošnje sprejel sklep o dodelitvi posojila ter ga najkasneje v 8 - dneh po sprejemu posredoval vsem prosilcem.

Vse potrebne informacije dobite na Županstvu Občine Ivančna Gorica, tel: 778 384, 778 385

.ŽUPAN OBČINE IVANČNA GORICA

* * * V SOJU REPATICE * * *

POLITIČNE ODLOČITVE IN TERITORIALNA RAZDELITEV GROSUPELJSKE KOTLINE

Po letu 1848 so se začela pojavljati različna društva, ki so jih dokončno uredili z zakonom o pravici združevanja leta 1867. Iste leta so z volitvami Slovenci teoretično dosegli nekaj političnih pravic, kar precej časa pa je trajalo, da so ljudje dejansko dobili samo nekaj volilne pravice. Zgovoren je podatek, da so od 37 članov kranjskega deželnega zbora volili preprosti ljudje le 16 poslancev, pa še ti so bili izbrani med izobrazenci (predvsem med duhovniki, uradniki, profesorji, odvetniki in zdravniki) in po tem, koliko davkov je kdo plačeval državi. Prag za doseg volilne pravice je bila oddaja davka, ki je znašal 5 goldinarjev. Volilno pravico je tako imelo vsega skupaj le 10% prebivalstva.

Med leti 1861 do 1895 je bilo območje današnje občine Grosuplje razdeljeno na tri politične in sodne okraje: ljubljanski (nekdanje občine Grosuplje, Šmarje, Šentjurij), višnjegorski (Blečji vrh s Polico), območje Slivnice z Žalno pa je nekaj časa spadalo nekaj časa v višnjegorskega, nekaj časa pa v ljubljanskega. Občini Velike Lipljene in Račna sta od začetka sodili v velikolaški sodni in kočevski politični okraj.

1881 Arheolog Šulc je po naročilu starinokopa Dežmana začel raziskovati na Magdalenski gori.

V Šmarju se je rodil pisatelj Ivan Lah.

V Šmarju je bilo ustanovljeno gasilsko društvo.

1882 Tudi zaradi toče in slabe letine se je delegacija pod vodstvom višnjegorskega barona Bena Tauffererja odločila, da obišče cesarja na Dunaju in ga poprosi za začetek gradnje železnice.

1883 Izšel je zakon, ki je predpisoval delitvene postopke za gozdove in nato še za pašnike. Merila za delitve so bila: hišna enota, velikost kmetije in število ljudi.

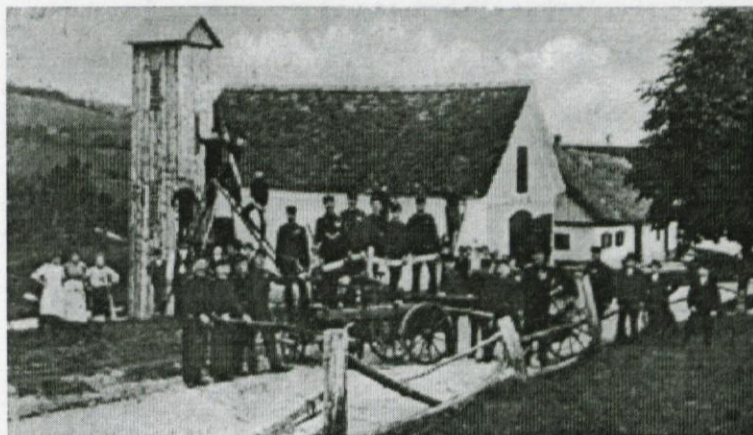
1884 V Žalni je poučeval nadučitelj Josip Svetina, ki je ustanovil knjižnico in imel precej zaslug za gradnjo nove šole. Ta je bila dokončana leta 1909.

1885 Rodil se je dr. Franjo Kos, znanstvenik in ravnatelj Prirodoslovnega muzeja, ki je pri Kamniku odkril prazgodovinskega mamuta. Del ustvarjalnega življenja je preživel v Grosupljem. Njegova mama je bila Resnikova iz Grosupljega.

1887 Tega leta so začeli z deli za hitrejši odtok vode na Radenskem polju pri Zatočnih jamah.

1888 Na Razdrtem pri Šmarju je bil rojen pisatelj in prevajalec Stan-ko Svetina.

30. septembra je bila velika slovesnost na čast cesarju Francu Jožefu, ki jo je organizirala šmarska fara. Ob tej priložnosti se je zbralo veliko ljudi. Med njimi tudi veliko političnih veljakov, požarna bramba, godba, deklamatorji, 100 mož s prižganimi baklami.

Šmarski gasilci /osebni arhiv Jože Burnar/

Zakurili so 38 kresov na vseh krajih, ki so spadali v Šmarje.

1889 Pri volitvah leta 1889 je bila politična razdeljenost že precej velika. Zaradi tega je dobil potrebno število glasov (bolj naključno kot ne) liberalno usmerjeni Košak iz Grosuplja oz. iz Stranske vasi. Poslanec je ostal vse do svoje smrti leta 1914.

Janez Adamič je kupil graščino Praproče. Ukvarjal se je z odkupom pepela, ga izlužil in nato prodajal v Trst.

1890 28. avgusta je bil velik vihar, ki je uničil veliko streh, sadovnjakov in gozda.

1891 V Šmarju se je začela štirirazredna šola, župnišče pa je dobilo telegraf.

Leta 1891 je bilo izdanih več razlastitvenih razsodb, ki so se glasile takole: "Po posledku političnega obhoda, ki se je vršil od dne 5. do 10. oktobra 1891 spo-

znava se od zdalej omenjenih, v naslednji katastrski občini ležečih zemljiških parcel tem pridjane površine za neogibno potrebne za napravo dolenskih železnic in za njih obrat, in se izreka glede teh površin stanovitna razlastitev proti odškodovanju v denarji v smislu zakona z dne 18. februarja 1878 l., drž. zak. št 30, s tem pristavkom, da se ta razsodba v zmislu § 18., odstavka 2., omenjenega zakona ne more izpodbijati s pritožbo. To se naznanja koncesionarjem in razlaščenecem, kazaje na določilo § 19. gori omenjenega zakona."

1892 Na Magdalenski gori je Jernej Pečnik v navzočnosti Konrada Črnologarja spet začel izkopavati.

Jože Miklič

PRIHODNJIČ:
PREBUJENJE GROSUPLJE-
GA

* * * NAŠA PROHODNOST JE ČISTO OKOLJE * * *

RAVNANJE Z ODPADKI

Živimo v času velikih tehnoloških sprememb, ko želimo nekaj storiti tudi za okolje, v katerem živimo. Z ničemer ne onesnažujemo okolja tako zelo kot z odpadki. Vendar se jim v življenju, kakršnega živimo, ne moremo izogniti.

Gospodarno ravnanje z odpadki pomeni zmanjševanje količine odpadkov, ločevanje odpadkov in njihova ponovna uporaba.

Količino odpadkov lahko bistveno zmanjšamo tudi ob nakupovanju, ko se odločamo za izdelke v povratni in okolju prijazni embalaži ali za izdelke v PVC embalažah, plastenkah in ipd., kar ima za posledico nastajanje večjih količin nepovratnih odpadkov. Organske od-

padke lahko predelamo v kompost, ki ga uporabimo na lastnem vrtu oziroma njivi.

Z željo, da, tudi naše podjetje nekaj stori za naše okolje, smo se že v letu 1992 odločili za ločeno zbiranje komunalnih odpadkov, ki se izvaja v naseljih Grosuplje in Ivančna Gorica.

Ločeno zbiranje gospodinjskih odpadkov je sodoben način ravnanja z odpadki, katerega cilj je zmanjševanje količine nekoristnih odpadkov, ki končajo na odlagališču ter ponovna uporaba oziroma predelava še uporabnih sekundarnih surovin. Osnovno načelo ločevanja odpadkov je, da gospodinjske odpadke zbirajo ločeno na

mestu, kjer nastajajo, to je v samem gospodinjstvu.

Na izvoru pri uporabnikih pobiramo bio in ostale odpadke, sekundarne surovine (papir, steklo in kovine) pa pobiramo na takozvanih ekoloških otokih, kjer so nameščeni:

- kontejner 240 l za steklo
- kontejner 240 l za kovine
- kontejner 900 l za papir

Odvoz papirja opravljamo dvakrat mesečno, odvoz stekla vsake tri tedne in odvoz kovin enkrat mesečno. Vse surovine odpeljemo na Dinos, kjer jih posredujejo v nadaljno predelavo. Letno zberemo povprečno cca 60 ton papirja, 35 ton stekla in 15 ton kovin. Kljub

temu, da je na slovenskem trgu zelo težko dobiti odjemalce za sekundarne surovine, si utiramo nove poti pri izvajanju dejavnosti ločenega zbiranja odpadkov, saj mislimo, da s takšnim načinom zbiranja pridobimo vsi – naše okolje, naše gospodarstvo, predvsem pa mi in naši otroci.

Uspešnost ločenega zbiranja je odvisna od vseh nas, naše pripravljenosti za sodelovanje, naše doslednosti in našega odnosa do varovanja okolja, v katerem živimo.

Pri dejavnosti ločenega zbiranja moramo pohvaliti zlasti prebivalce predelov individualnih stanovanjskih hiš, ki zgledno ločujejo svoje odpadke v skladu z danimi navodili. Nekatere stanovanjske soseske večnamenskih hiš pa se ne

* * * **NAŠA PROHODNOST JE ČISTO OKOLJE** * * *

držijo navodil, kateri odpadki spadajo v posamezni zabojnik, zato vam ponovno posredujemo navodila.

KOVINE IN ŽELEZO

odlagamo v posodo s SIVO MODRIM pokrovom

V posodo za KOVINE spadajo OČIŠČENE:

- pločevinke
- konzerve
- pločevinasta posoda
- doze od pijač (iz aluminija in bele pločevine)
- pločevinaste igrače
- vsi drugi majhni kovinski odpadki (baker, cink, aluminij, bele pločevine)

POZOR

V posodo NE odlagamo vseh večjih železnih kovinskih odpadkov!

STEKLO

odlagamo v posodo z ZELENIH pokrovom

V posodo za STEKLO spadajo PRAZNE in ČISTE:

- steklenice
 - kozarci
 - votle steklene posode
 - razbiti kozarci in steklenice
- ZAMAŠKE STEKLENIC IN POKROVE KOZARCEV VEDNO ODSTRANIMO

POZOR

V posodo za steklo NE odlagamo

- keramike
- porcelana
- okenskega stekla
- žarnic
- zamaškov

PAPIR

odlagamo v posodo z RDEČIM pokrovom

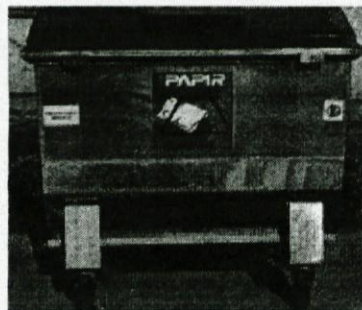
V posodo za PAPIR spada:

- časopisi, revije, prospekti, listine, knjige,
- katalogi, pisma, pisemski in ovojni papir
- kartonske škatle in embalaža za prehranske artikle (riž, sol, testenine in otroške hrane
- kartonska embalaža pralnih praškov
- valovita lepenka

POZOR

V to posodo NE odlagamo:

- embalaže za mleko in pijače (tetrapak)
- embalaže za globoko hlajenje

- s folijo prevlečenega papirja
- kopirnega papirja
- celofana
- tapet
- vreč od cementa in od krme
- higienskega papirja

Vse uporabnike naših storitev prosimo, da upoštevajo dana navodila, zlasti pa prosimo uporabnike odvoza odpadkov iz zbirnih mest, da skrbijo za čistočo okrog zabojnikov in odpadke odložijo v zabojnik ali poleg zabojnika, vendar le, če so ti primerno zloženi v vrečah za odpadke ali v kartonski embalaži. V primerih, ko se na zbirnem mestu pogosto pojavljajo problemi glede prevelikih količin odpadkov prosimo uporabnike, da problem posredujejo naši strokovni službi, ki bo poskušala najti ustrezno rešitev.

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE GROSUPLJE

* * **ZDRAVNIK SVETUJE** * *

KLOPI IN LIMSKA BORELIOZA

Letos so pri nas klopi izredno dobro obrodili. S tem hočem poudariti, da jih je neverjetno veliko povsod. Včasih smo jih dobili le v gozdu, danes pa pred njimi nismo več varni ne na travniku, ne na njivi, niti v domačem vrtu. Pri nas je najpogostejši prenašalec bolezni takoimenovani pasji klop, ali kot mu strokovno rečemo, Ixodes ricinus. Mislim, da tega klopa vsi poznate in da veste, da meri lačen kake dva milimetra, ko pa se napije krvi, je večji od debelega graha. Zadnjič smo govorili o bolezni klopni meningoencefalitis, ki jo prenaša pasji klop. Danes pa še nekaj o Limske boreliozii, ali kot ji po domače rečete boreliji, kar pa je nepravilno, kajti borelija je ime povzročitelja, ne pa bolezni, ki jo ta povzroča. O sami bolezni lahko povem le toliko, da je kronična, kar pomeni, da traja leta in leta. Najprej se prične čisto neznačilno s slabim počutjem, bolečinami po različnih sklepih. V končni fazi pa privede do okvare živčevja, oči, sklepov in tudi do smrti.

Kako bolezen zdravimo? Prvi nasvet naj bo ta, da se pazimo klopov. Če pa smo klopa že dobili, ga moramo odstraniti in potem še mesec dni opazovati piknjeno mesto na koži, pa tudi vse telo. Zakaj? Če je bil klop okužen in je s pikom okužil tudi nas, se bo na našem telesu pojavila bežna rdečina v obliki kolobarja včasih s premerom tudi do trideset centimetrov. Najpogosteje se ta rdečina pojavi

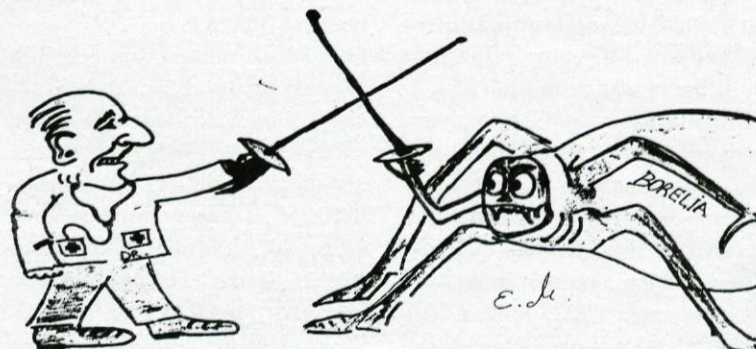
na mestu pika, ni pa nujno. Lahko jo najdemo tudi drugje na telesu. In če smo jo opazili, ravnamo pravilno, da se takoj odpravimo k svojem zdravniku, ki nam bo v tej fazi bolezen pozdravil že v nekaj dneh. Včasih opazimo takoj po piku klopa zatrdlino in manjšo rdečino. V tem primeru gre največkrat za alergično reakcijo, vendar tudi v tem primeru se posvetujemo z zdravnikom in ne postavljamo sami diagnoze. Kajti če bomo zamudili začetno zdravljenje, bo kasnejše zdravljenje neprijetno in vprašljivo.

In še kako se varujemo klopov? Ko gremo v gozd, se primerno oblecimo. Najboljša je trenirka ali kaj podobnega. Uporabimo pa še kak repelent, to je sredstvo, ki s svojim vonjem odbija tako klope, kot tudi druge insekte. Ko pridemo domov, je najboljšo, da se popolnoma slečemo in pred ogledalom pregledamo vse telo, če le nimamo kje kakega klopa.

In če ga kje kljub vsemu le odkrijemo, ga primemo s palcem in kazalcem, ga nekajkrat zavrtimo v obratni smeri urinega kazalca in ga previdno odstranimo. Če ugotovimo, da je del klopa ostal v koži, ga več ne poskušamo odstraniti, pač pa gremo k zdravniku, ki bo zaostali del klopa odstranil strokovno in predvsem veliko manj boleče, kot bi to storili vi sami.

Pa prijetne počitnice in čim manj klopov vam želim!

Dr. J. Mervič

* * * NAŠA PROHODNOST JE ČISTO OKOLJE * * *

ZAKAJ SE MORAJO NAŠI SOOBČANI PUSTITI PIKATI KOMARJEM??

Že lani sem spoznal grupo zagnancev pod vodstvom g. Bojana Dolgoša, ki se že nekaj časa zagnano, vendar s strokovnim pristopom, bori proti skupni nadlogi – komarjem.

V svetu, predvsem pa v Evropi, je že dolgo znano, da se komarji oziroma njihove ličinke iz rodu Culicini zelo hitro razmnožujejo v stoječih vodah, za kar so posebej primerni mrtvi rokavi v naši sosesčini Bičja in še posebej ponikovalne kadunje v neposredni bližini Zagračca in Radenskega polja pa tudi Luč.

Ta grupa zagnancev se je povezala s sedaj že aktivnimi in strokovno usposobljenimi ljudmi, ki jih vodi g. Anton Požar iz Rateč pri Kranjski Gori, ki uspešno delujejo na področju presihajočega jezera pred Planico, kjer imajo komarji legla. Preko tega društva so se naši soobčani povezali tudi z dr. Norbertom Beckerjem iz Ludwigshafna, ki je uspešno rešil Nemce v Porurju v vojni s komarji in ki je znan po tem, da je pred novinarji pojedel dve žlici BTI prahu za zatiranje komarjev in s tem prepričal novinarje, da gre za ekološko neoporečen izdelek.

Torej, kot sem že omenil, komarji oziroma njihove ličinke se razvi-

jajo samo v stoječih vodah, v pravih jezerih, potokih in rekah je njihov razvoj nemogoč.

Vrli Gorenjci pod vodstvom peščice zagnancev so "birokratsko kalvarijo" premagali v letih od 1989 do 1990, ko je takratni podpredsednik IS Republike Slovenije dr. Leo Šešerko dal zagnancem zeleno luč. Predhodno so pri tem sodelovali: Društvo ekologov Slovenije, dipl. biolog dr. Tone Novak, samostojni sodelavec za varstvo okolja iz Slovenj Gradca, Kustodiat za entomologijo, Prirodoslovni muzej Slovenije s sodelavcema prof. biologije dr. Ignacem Sivcem in dipl. biologom Bogdanom Hormatom. Iz dokumentacije, ki mi je bila na voljo, sem ugotovil, da na enak način komarje zatirajo tudi v Vojvodini pod vodstvom dr. Branka Božičiča iz Novega Sada.

Iz članka novinarke Dragice Manfreda (Ljubljanski dnevnik) sem prebral, da je dr. Norbert Becker priljubljen v Kranjski Gori, Ratečah, Planici, Podkorenu, zato ker je s svojim preparatom in postopkom uničil oziroma zmanjšal količino komarjev za 90 odstotkov.

Sedaj pa se ponovno vračam med "naše zagnance" s področja Radenskega polja. Lotili so se

Ekipa zagnancev pred akcijo-Priprava za škropljenje

akcije enako kot Gorenjci, podporo so dobili v KS Žalna in Račna, odpovedala pa je iz nerazumljivih razlogov domača KS Veliko Mlačevo. Usta-novili so Odbor za boj proti komarjem, zbirajo sredstva od občanov, ker morajo organsko škropivo uvažati iz ZR Nemčije in prostovoljno kontrolirajo vodo in škropijo po navodilih dr. Beckerja in prijateljev iz Rateč na Gorenjskem. Preko KS Veliko Mlačevo bi želeli doseči svojo potrditev in se vključiti za prihodnje leto v proračunska sredstva kot legalni odbor KS: Ko sem jih vpraš-

al, kakšna je cena za cepiva in nadomestila za strokovno delo, sem dobil podatek, da je to med 5 in 6 tisoč DEM/letno. Po mojem mnenju je za občino, ki da letno več kot 700.000 DEM za razne uporabne in neuporabne projekte ta denar "drobiž", ki pa bo v poletnih dneh, predvsem pa večerih nam vsem omogočil normalno življenje tudi izven zaprtih prostorov. Občani podprite naše zagnane za boj proti komarjem na biološko primeren način brez oškodovanja okolja.

Marjan AHLIN

KULTURA * * * KULTURA * * * KULTURA

KNJIŽNICA GROSUPLJE SPOROČA

Mednarodni knjižni kviz

V prejšnji številki Grosupeljskih odmevov smo objavili dve nagradni vprašanji, ki se sicer nahajata v letošnjem Mednarodnem knjižnem kvizu na temo prehrane. Na naslov Knjižnice Grosuplje je doslej prišlo že okoli 400 rešitev, tudi med

Pomembno je, da si lepo pripraviš jedilno mizo: Pogrnj prto, postavi na mizo šopek. Sediš? Umiri se. Kako pa ješ? Srebaš juho? Suvaš s kromolci in naglas govoriš?! O lepem vedenju lahko veliko izveš iz knjig. V *Bontonu za otroke* avtorjev Ružič boš našel tudi tole trditev, ki jo dopolni: "Nekateri položijo žloto na mizo, ko so juho pojedli. To ni prav. Žloto moramo vedno položiti na

odgovori na objavljeni vprašanji smo izžrebal dva nagrajenca. To sta Klemen Boc (Velika Loka 3), ki bo prejel bogato knjižno nagrado in Anita Skubic (Gradišče 8), ki bo prejela sladko nagrado generalnega sponzorja Pekarna Grosuplje. Obema čestitamo! Rešitev vam seveda ne bomo izdali, saj bo kviz potekal še do 1. septembra, zato pa vas do takrat lahko zaposlimo z dvema novima nagradnima vprašanjema (velja že odgovor na

eno vprašanje). Odgovore pošljite na naslov Knjižnica Grosuplje, Adamičeva 15, Grosuplje. Tudi tokrat

"Kajpak," je rekel Tonček. "Kaj pa naj storim? Mama moja je vendar že zelo dolgo bolna, pa kuham jaz, ko pridem iz šole. Saj ne gre, da bi za lakoto umrla."

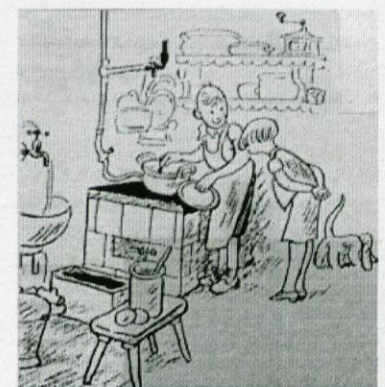
"Prosim, nikoli se ne daj motiti," je rekla Pikica, posadila Pufija na tla, slekla plašč in odložila klobuk. "Kar lepo dalje kuhaj. Gledala bom. Kaj pa bo danes za kosilo?" "Krompir v krljih," je rekla, vzela cunjico in stopila k štedilniku. To pa je odlomek iz knjige z naslovom *Pikica in Tonček*.

Napiši ime in priimek pisatelja te knjige

bomo izžrebal dva nagrajenca, sicer pa vas hočemo izzvati, da bi rešili cel knjižni kviz. Reševalne pole lahko dobite in tudi rešujete še vse počitnice v Knjižnici Grosuplje na mladinskem oddelku. Ne pozabite: glavna nagrada je potovanje v tujino.

Hkrati se zahvaljujemo tudi Občini Grosuplje za finančno pomoč pri izvedbi knjižnega kviza.

Vesele počitnice in seveda obilo okusnega branja.

Pisatelj Janez Šeme

Pisatelj Janez Šeme, rojen leta 1909 pri Bregarju na Polici pri Grosupljem, profesor francoščine v p., je prvo svojo knjigo, zbirko spominskih črtic *Gabrovce, raj moje mladosti*, sicer objavil šele pred štirimi leti, vendar je začel pisateljvati že v dijaških letih, intenzivneje pa od leta 1960. Osrednje teme njegovega dolgoletnega besednega ustvarjanja so rojstna Polica, službovanje v Makedoniji in pozneje zlasti v Kranju, sodelovanje v pevskem zboru Franceta Marolta in doživetja gora. Poleg neizogibnih avtobiografskih prvin uspeva pisatelju Šemetu besedno izrisati zlasti naravo, portretirati ljudi ter municiozno popisovati

skorajda že izginuli svet predmetov in opravil, vse prepojeno z lirčno nostalgčnostjo in moraličnimi modrostmi.

Od vsega svojega obsežnega pisanja je profesor Šeme nekaj malega objavil v Planinskem vestniku, Zborniku občine Grosuplje ter v Naši skupnosti pa morda še kje, nerazumljivo veliko njegovih ne le zanimivih, ampak tudi kvalitetnih besedil pa še leži v avtorjevih predalih. Na pobudo prof. Marije Janežič smo po njih malo pobrskali in za objavo v nadaljevanjih izbrali domačijsko in etnografsko zasnovano Žegnanje v Žalno.

Jakob Müller

JANEZ ŠEME

NA ŽEGNANJE V ŽALNO

Sestrične (moje) so nama - veljalo je, seveda predvsem mami - brž pokazale, kaj vse so pripravile za žegnanje. Najprej so naju peljale v shrambo, imenovano "špajza", da vidiva, kaj so napekle. Presenečen nad jedilnim bogastvom sem mami šepnil: "Al bo ojscet, mama?" Samo z roko me je utišala in dalje polsušala nečakinje, ki so druga drugo prehitevale z razlago in pripovedovanjem. Od časa do časa se je vmes oglašil stric s ponosno pripombo, da njegov in družine trud nista bila zaman, letina da je bogata kot malokdaj. Ko sem zagledal velikanske predale, sem se "zbrihal", ta prostor namreč ni bil shramba za pripravljane jedi, ampak kašča za žito in pridelke, za kruh in vse, kar je bilo potrebno za prehrano na veliki kmetiji, veliki za žalske pojme.

Predali so bili do vrha polni: dva s pšenico, dva z ozimnim ječmenom, po edne z ržjo in jarim ječmenom, dalje je bilo še nekaj ajde in precej koruze, čisto na koncu pa vreče lanenega semenja, ovsu in drugega. Bolj kot žito so me privlačevale svinjske gnjati in suhe klobase na kavljih in ražnjih pod stropom, dalje ogromni hlebci belega kruha, potice, štruklji in štrukeljčki v velikih prstenih skledah ter flancati in krofi v porcelanastih posodah, stoječih vseprek po policah in čistih deskah nad predali. Na mizi je bilo dobrot, kot jih še nisem videl:

šarkelj, steklenice različnih pijač, pletenke vina in žganja, kompot, rdeča pesa, solata, stročji fižol, narezano suho in sveže meso, goveje, svinjsko, kurje, krasno rumeni jušni rezanci, povečini že vse pripravljeno za kosilo in malico. Razen naštetih dobrot je bilo še več bolj ali manj nepoznanih. Dišalo je po šunki, krofih, kuhanemu sadju, po čajih in pijačah, zlasti po žganju, skratka, duhovi so me dražili, da bi najraje ostal v kašči - shrambi...

"Ale, marš ven, zunaj imaš zadost jest!" je zavpil postavni bratranec Jože, da sem se stresel, v strahu, da je bral moje želje. Njegove besede so veljale mačku, ki se je vzpenjal gor proti nos dražečim klobasam, ki so se hladile v skledi na predalu.

Potem so naju spravili v hišo, da malo prigrizneva, preden gremo v cerkev. Mama se je bala, da ne zamudimo, pa jo je stric pomiril, češ da še ni zvonilo vkup. "Gotovo sta lačna in žejna, ko je taka vročina, pa s Police sta že prišla," je naju vabil k jedi.

Morala sva ubogati. Mama je pojedla flancat, jaz pa v zadregi nisem vedel, ali naj sežem po potici ali krofu, po krapcu ali šarklju, da me je stric opomnil, da bo treba iti in da med potjo menda ne bom jedel. Odločil sem se za kos potice. Z mamu sva nekaj popila, stric kozarec vina. Vstopila je sestrična

Franca, stasita, zamolklo lepega obraza, ki je veljala za daleč okoli znano lepoticu. "Zvoni!" je rekla. Vstali smo in šli, mama sredi zgovornih nečakinj, jaz za njimi, stric s sosedom Krajčkom, kakor se je menda reklo domačinu. Od vsepovsod so se zgrinjale množice ljudi proti bližnji župnijski cerkvi. Ves čas je svečano potrkavalo... Med mašo se pa v cerkvi nisem dobro počutil, preveč sem bil utrujen, pod vtisom dobrot v stričevi kašči za molitev nezbran. Komaj sem dočakal konec maše in pridige, zakaj zrak v sicer nemali cerkvi je bil zaradi velike množice vernikov zadušljiv.

Precej po maši smo stopili na pokopališče, se precej časa zamudili na grobu Podržajevih, kjer se je mama pozdravila in spregovorila z vsaj dvajsetimi Žalci, sorodniki in znanci, ne le iz njenega rojstnega kraja, pač pa tudi z onimi iz Loke, s Plešivice, iz Luč, Z Mlačevega... Prišla sta tudi njena brata, Tone iz Mekinj in Francelj z Morosta. Mama se mi še nikoli ni videla tako srečna, razigrana, spoštovana... Zdelo se mi je, da kar plava med temi, nekaj dragimi, s katerimi se lahko sreča le enkrat na leto, z nekaterimi morda zadnjič. Na grobu stričeve žene, ki je umrla že pred leti, za jetiko, smo se zamudili kar dolgo, ker sem pozneje zvedel še za dve podobni smrti v tem sorodstvu, nisem več rad hodil v Žalno. Vendar je bil s tem

konec tuberkuloze pri Podržajevih, vse je namreč kazalo, da je bila s tem tudi zadevna naravna selekcija opravljena.

Dobro uro je trajal pogovor pred cerkvijo in ves čas do Podržajevih. Med tem ko smo se debeli uri zadržali v Veliki Žalno, sta dve sestrični pripravili kosilo za šestnajst ljudi.

"Ste le prišli," nas je pozdravila Franca, "kar brž sedite za mizo, kosilo je pripravljeno."

Sedli smo za mizo, jaz zraven mame proti kotu, da bom čimmanj viden. Stric je odmolil očenaš in zdravamarijo, pri čemer smo ga spremljali vsi zbrani. Stric in vsi z njim smo si želeli "bogžegnaj", nato smo začeli. Šele potem ko sem pojedel okusno govejo juho z domačimi rezanci in ribano kašo, sem pogledal po ogromni mizi, pokriti z belimi prtji, v katerih so bile uvezene raznobarne rože, na mizi pred vsakim gostom plitev in globok krožnik z vilicami na levi ter žlico in nožem na desni, litrske in dvolitrske steklenice vina s kozarci in še kaj.

Omizje je bilo vse bolj razigrano, kajti juhi je sledila obara, ajmoht imenovana, tej orehovi štruklji v kropčku, stročji fižol in pesa v solati, svinjsko, goveje in kurje meso, suho in sveže, potica, krofi, flancati, doma izdelano pecivo, kuhano suho in sveže sadje, vino, pivo, domači sadjevec...

(Nadaljevanje sledi)

Klub seniork in seniorjev pri OO SDS GROSUPLJE VAS

V SREDO, 13.8..1997 VABI NA ENODNEVNI IZLET V POGORJE NOCK (AVSTRIJA)

ODHOD IZ GROSUPLJA OB 6,00 URI IZ PARKIRNEGA PROSTORA OBČINE GROSUPLJE
ODHOD IZ LJUBLJAE: OB 6.30 URI IZ AVTOBUSNE POSTAJE NA KONGRESNEM TRGU.

Postanek pri bistroju KOMPAS pred mejo. Nakup v duty free-ju. Nato nadaljujemo vožnjo proti Gmündu in Kremsbrücke ter v pogorje Nock (Nockberg). Obiskali bomo nekaj razstav ob cesti Ebene, Raichenau, Afritz, Treffen, Grad Landskron (kjer je prikaz poleta dresiranih orlov). Na poti domov imamo kosilo v Žirovnici.

Cena izleta je 3.000,00 sit po osebi. Devizne stroške za uporabo 34 km privatne ceste bomo krili iz ostanka deviz iz izleta na Sv. Višarje. Prijave za izlet sprejemamo:

- v pisarni SDS Grosuplje, Taborska 2, vsako sredo od 17.00 - 19.00 ure, tel 763-642
- ali po telefonu 772-431 g. Janez Javornik ali 764-008 g. Jože Bukošek.

VABLJENI VSI PRIJATELJI IZLETOV!

KOTIČEK ZA KMETIJCE * * * KOTIČEK ZA KMETIJCE

PRAVILA IN POSLOVANJE TER KONTROLA V ZDRUŽENJIH BIO - PRIDELOVALCEV

Pravila v združenju ERNTE so ostrejša kot na nivoju države. Glavna izhodišča za kmetije v združenju so:

- preusmeriti se mora cela kmetija,
- delovati mora po pravilih združenja, kjer je zlasti poudarek na kroženju snovi v sistemu,
- skrbeti mora za povečanje vsebnosti humusa,

- prepovedana je uporaba sintetično narejenih mineralnih gnojil, zaščitnih sredstev in konzervansov,
- osnova pridelave je kolobar,
- tudi živalska hrana mora biti pridelana na tak način, prepovedani so umetni dodatki (npr. antibiotiki),
- upoštevati morajo vsa pravila iz smernic "Produktionsrichtlinien für den organisch-biologischen Landbau in Österreich".

Pridelki ne smejo biti izpostavljeni v času pridelave in predelave zdravju škodljivim tujim snovem. Združenje se financira 70% iz članarin in 30% iz državne podpore. Članom nudi:

- svetovanje in delo s 170-imi skupinami,
- podporo
- zastopa pridelovalce,
- skrbi za stike z javnostjo,
- 6x letno izdajo revije ERNTE -

Zeitschrift für Ökologie und Landwirtschaft,

- organizira izobraževanje in tečaje,
- pred vstopom v združenje je obvezen 4-dnevni tečaj,
- intenzivno je še zlasti delo s kmetijami v prehodu.

KONTROLA PRIDELOVALCEV

V začetku so gradili na zaupanju, ko pa je začela pridelava naraščati, so potrošniki zahtevali kontrolo, saj se je blagovna znamka bio pridelave začela izkoriščati zaradi želje po večji prodaji tudi pri konvencionalno pridelanih pridelkih. Najprej so organizirali kontrolno službo v okviru združenja, od leta 1993 pa je le-ta državno organizirana.

Kmet, ki se ukvarja z organsko biološko pridelavo, na deželni ravni prijavi svojo pridelavo in hkrati pove, katera služba ga bo kontrolirala. Na avstrijskem Štajerskem večino kmetov kontrolirajo privatna firma z državnim dovoljenjem AVSTRIA BIO GARANTIE, ki ima direktno pogodbo s kmetom in jo le-ta plača (1.800 ATS). Kontrola je nenajavljena najmanj enkrat letno in kontrolor ima dostop v vse prostore na kmetiji. Ob ne-

upoštevanju pravil obstaja več stopenj sankcij:

- 1-opozorilo
- 2-dvojna kontrola in dodatno knjigovodstvo
- 3-še dodatna kontrola na lastne stroške
- 4-izključitev pridelka
- 5-izključitev kmetije in dveletna prepoved ter pred ponovno vključitvijo med bio kmetije ponovljen postopek od začetka (tečaj in dvoletno prehodno obdobje), odvzem subvencij in vrnitev subvencij za zadnja tri leta.

KMETIJE V PREHODU

Po uvodnem tečaju in vključitvi v združenje je kmetija v prehodu, ki traja običajno dve leti in pri trajnih kulturah tri leta. V prvem letu se pridelki prodajajo kot konvencionalni, v drugem letu pa imajo oznako prehodno obdobje in že lahko dobijo blagovno znamko bio pridelka, če so bile vse kontrole pozitivne. Poleg kontrole s strani države, ki preveri, ali je res organsko - biološka pridelava po državnih smernicah, kontrolirajo tudi smernice združenja in vse ostale zdravstvene, veterinarske in sanitarne kontrole kot za konvencionalno pridelavo in predelavo. Kontrolirajo tudi podjetja, ki tako deklarirane pridelke pre-

delujejo in prodajajo, ter podjetja, ki pridelujejo ali predelujejo surovine za potrebe bio kmetij (npr. krmo za živino).

PRODAJA BIO PRIDELKOV

Najbolj je razširjena direktna prodaja na domu, na tržnicah ali v manjših trgovinah na posameznih kmetijah, kjer ena kmetija prodaja izdelke tudi za druge.

V zadnjem času postaja vse pomembnejša prodaja v supermarketih - verigi Billa in Spaar sta jo tudi močno podprli.

ZAKLJUČEK

Na podlagi spremljanja razvoja tovrstne pridelave v Avstriji, ki je nedavno vstopila v EU, lahko zaključimo, da je potrebno po tem vzorcu pripraviti zakonske podlage za organsko - biološko pridelavo, organizirati pridelovalce v združenja, vzpostaviti svetovalno in kontrolno službo in ne pozabiti na subvencije, ki jih v Avstriji pokrivajo država, dežela in EU.

Če bo tovrstna pridelava v Sloveniji usklajena z EU, tudi s prodajo tovrstnih pridelkov ne bi smelo biti težav. V Avstriji so trenutno največje možnosti za prodajo organsko-biološko pridelane zelenjave in mesa - zlasti svinjskega.

Irma LEKAN

ŠPORT IN REKREACIJA * * * ŠPORT IN REKREACIJA

Grosuplje in rokomet v njem

V hitro rastočih naseljih, kot je Grosuplje, se pojavlja problem zaposlitve, zapolnitve prostega časa mladih. Šolske aktivnosti dopuščajo še dovolj prostega časa za marsikaj. Ta prosti čas, ko so mladi prepuščeni sami sebi, ker je veliko staršev zaposlenih v Ljubljani, je smiselno koristno zapolniti.

Skupinski športi so zato za kraj zelo dragoceni. Nudijo možnost uveljavitve in sodelovanja večjemu številu mladih. V skupini ima mladoletnik možnost navezovanja kvalitetnih socialnih odnosov, ki mu bodo zelo koristili tudi v poznejšem življenju. Pomembno pa je, da se podpira v kraju športna panoga, ki bo dala tako mladim, kot tudi kraju kar največ.

ZAKAJ JE ROKOMET ZA GROSUPLJE DOBRA IZBIRA?

Rokomet je igra, ki se kot športna disciplina postavlja na prvo mesto v bodoči strategiji podpore kolektivnim športom, tako s strani Državne zveze športnih organizacij, kot tudi ministrstva za šolstvo in šport. To pa pomeni dovolj kvalitetnih kadrov in igralcev, ki zagotavljajo solidno kvalitetno raven. Povedano tudi drugače: kot dober rokometišta imaš tudi, če si doma iz Grosuplja možnost nastopanja na velikih tekmovanjih.

1. Možnost vključitve velikega števila mladih. Čim bolj zgodaj se začne s treningom, boljši so rezultati. Večje število vključenih mladoletnikov pa zagotavlja tudi možnost kvalitetnega izbora.

2. Vsi ti mladostniki, ki začnejo trenirati v zgodnjih šolskih letih si pridobijo tudi zelo dobre delovne navade, ki jih bodo pozneje potrebovali v šoli, pri delu in doma.

3. Današnje družine so majhne, otroci nimajo več možnosti razvijati nekaterih socialnih odnosov doma. Lahko pa jih v klubu.

Ekipe mladincev - zmagovalci v Milanu

Odnosi med soigralci in učenje socialnih vlog nadomesti relacije med brati in sestrami.

4. Prijateljstvo in pripadnosti, ki se razvijajo v obdobjih pred puberteto in ostanejo do adolescentnih let so večni. Razvije se občutek pripadnosti kolektivu in kraju.

5. Dobro organiziran klub oživlja življenje v kraju. Mladi vedo kam naj gredo v soboto ali nedeljo. Obisk tekme postane družaben dogodek. Pomembno vlogo imajo

tudi klubi oboževalcev, ki nudijo možnost vključitve tudi tistim, ki ne igrajo.

6. Rokomet je vsekakor igra, ki si jo lahko privoščijo večino otrok in ne zahteva takšnih materialnih vlaganj, da si jih starši ne bi mogli.
7. Realno imamo možnost uspeti v rokometu. Za košarko smo na žalost populacijsko prenizki.

8. Igra razvija ne le fizično moč in delovne navade, temveč nudi tudi možnost realizacije intelektualnih potencialov in hitrosti pril-

gajanja.

9. Nekdanji rokometiši so v zrelih letih uspešni pri svojem delu. V zgodnji mladosti so se naučili prilagajati, delati, deliti in hitro odredagirati. To pa je običajno dovolj za uspeh v življenju.

Dobro organiziran rokometni klub lahko kraju veliko prinese. Zaposli mlade, uveljavi kraj in zagotovi da bodo mladi končno ponosni na to, da so tu doma. Prednosti, ki jih prinaša dober klub s kolektivnim športom nikoli ne more doseči prispevek izrazito individualnih športov.

1. šolo »Rokometnega kluba« Grosuplje

Vse to je bilo tudi vodilo, da smo se odločili organizirati 1. šolo »Rokometnega kluba« Grosuplje. Naše delo je temeljilo na vseh naštetih vrednotah. Izbira kraja je bila

zelo dobra, saj smo ob tabornem ognju v Taboru mladih v Dolenjskih toplicah lahko razvijali vse družbene, rekreacijske in socialne naloge, ki so nam bile cilj te šole. V času šole od 21.6. do 25.6.1997 je nam bila radost prvotna oblika našega druženja. In kaj je radost? Za radost je značilna lahkotnost, humor, smeh, in sproščenost.

Pod strokovnim vodstvom trenerjev RK Grosuplje: g. Marka Strojana, g. Janka Ilca in g. Nikola Radiča je delo potekalo načrtovano, disciplinirano in iz dneva v dan bolj zanimivo. Za naše zdravlje je vneto skrbela ga. Vojka dr. Gorjup. Nič ni bilo prepuščeno naključju, saj je bilo vse pod kontrolo ga. Darje Divjak, ki je bila s strani Uprave RK Grosuplje imenovana za vodjo 1. Šole RK Grosuplje.

USPEŠEN NASTOP GROSUPELJSKIH ROKOMETAŠEV V MILANU

Konec meseca junija so se rokometiši Rokometnega kluba Grosuplje udeležili Mednarodnega rokometnega turnirja v Milanu. Organiziral ga je Rokometni klub Buccinasco iz Milana za člane in mladince. Poleg Italijanskih in Slovenskih ekip so na turnirju sodelovale tudi močne ekipe iz Švice in Francije.

Mladinsko ekipo RK Grosuplje so sestavljali pionirji in kadeti tako, da je bila ekipa precej mlajša od ostalih ekip, pa vendar je z znanjem in borbenostjo uspela zmagati v finalu.

Rezultati:	Buccinasco : Grosuplje	16:13
	Grosuplje : San Martino	19:15
	Grosuplje : Cassano	15:11

za 1. mesto Grosuplje : Buccinasco 21:20 po podaljških

Članska ekipa je zaradi študijskih obvez nekaterih igralcev odpotovala v Italijo oslABLJENA. Ob dobri igri kadetov, ki so nastopili tudi za člansko ekipo in ostalih igralcev, ter ob bučnem navijanju navijačev pa ji je kljub temu uspelo zmagati v finalu.

Uspeh obeh ekip je toliko večji, ker sta to že drugi zaporedni zmagi na turnirju v Milanu.

Rezultati:	Buccinasco : Grosuplje	14:18
	Grosuplje : Aosta	20:18
	A.T.V.Praten : Grosuplje	15:14
	Cassano : Grosuplje	15:13

za 1. mesto Grosuplje: A.T.V.Praten 15:13

ROKOMETNI KLUB GROSUPLJE

Pionirji RK Grosuplje v Dolenjskih Toplicah

ŠAH

Šahovski klub Grosuplje se je udeležil državnega prvenstva v aktivnem šahu, ki je bilo dobro organizirano 14/6-97 v Grižah. Nastopili smo kar z dvema ekipama. Prva, v postavi Dušan Barič, Milan Kavšek, Miro Kranjc in Cveto Jakša je med 34 ekipami osvojila solidno 13. mesto. posebej sta se izkazala igralca na 1. in 4. deski. Rezultat bi bil še boljši, če ne bi imeli pri igri nekaj "smol". Barve našega kraja so zastopali še Matjaž Špolar, Jože Perko, Alojz Lampret in Mitja Gerzina. Za seboj so pustili šest moštev, kar je nad pričakovanjem. Tekmovali smo po sistemu švicar: 9 kol s 15 minut-

nim igralnim časom. Vrstni red prvih treh: Piramida Maribor, Radenska Pomgrad I, Triglav Krško. Po finančni plati je promocijo omogočil Matjaž Špolar – firma ULA.

Člane in ostale ljubitelje kraljevske igre obveščamo, da je naša dejavnost preseljena iz dosedanjega Magra k Vodičarju v zgornji prostor. Klub je odprt, doslej še skromno, v četrtek ob 17. uri.

Miro KRANJC

ŠAH ŽR: 51500-625-2101-05-66087-886203

Hranilnica LON d.d. PE Magro Grosuplje

Lepote turnega smučanja v Julijcih spomladi 1997

Minila je še ena sezona turnega smučanja. Listam po planinskem dnevniku in razmišljam, kje naj začnem obujati spomine na letošnja planinska potepanja. Na zadnji turi v Julijce sem si prislužil nekaj dni bolniške, pa imam čas za obujanje spominov. Kar nekaj tur smo planinci opravili po vzpetinah okoli Grosuplje, nekaj pa tudi v zimski Julijce s turnimi smučmi. Saj vem, da bodo nekateri zopet pripominjali, kaj se gremo, ko pa organiziramo pohajkovanje okoli Grosuplje, se jim pa domači "kuceljni" zdijo prenizki. Krim, Limberk, Trdinov vrh so namreč primerni le za najbolj vztrajne, pa tudi za nabiranje kondicije, ko kam višje ni časa ali pa vreme ne dopušča. Sicer pa je Krim sredi zime primeren tudi za vadbo turne smuke. Posebno zanimiv je bil letošnje zimo v začetku januarja, ko je bil ves vkovan v požled in zelo blizu gotski umetnosti.

Pa se preselimo v Julijce. Letošnji cilji so bili: Veliki Draški vrh, Kotovo sedlo, Kriška stena, Triglav, Zadnji Vogel in nazadnje še Kanjavec. Nekaterih vrhov že poznamo, na Zadnji Vogel, Kanjavec in pod Kriško steno pa smo se letošnje zimo povzpeli prvič. Iz vseh vrhov smo tudi smučali. Nekaj planincev pa se je povzpelo sredi marca tudi na Triglav. Višine vseh teh vrhov segajo krepko čez 2000

m, Kanjavec 2570 m in Triglav 2864 m. Tisti, ki so se vzpeli na Triglav v poletnem času, vedo, da pot marsikje vodi čez strme skale, ponekod tudi nad prepadi, zlasti po grebenu iz Malega Triglava proti samemu vrhu Triglava. Zimska pot iz Krme proti Kredarici pa je ena najlepših zimskih poti, seveda če se ne vdira do kolen in ko bi se ne vlekla v celo večnost. Turni smučarji imamo za to veliko pomoč. Navzgor gremo kar na smučeh, le primeren veter v hrbet nam pogosto manjka. Kredarico pa zagledaš po šestih urah potovanja pri -10 stopinj Celzija. Sledi najzahtevnejši del poti. Še sreča, da sredi zime ni veliko navdušencev na Triglavu. Si lahko zamislite srečevanje na tistem ozkem grebenu, ki je ves pod snegom, nogi pa vsaka na svoji strani grebena. Pa kolona gor in kolona dol. Saj veste, kako to zgloda sredi avgusta. Vendar razgled z vrha poplača vse napore. Zimski razgled je povsem drugačen kot poletni. Nikjer nobene umazanije, tudi ozračje so vetrovi do marca že očistili in oko plava v neskončnosti. Nato smuka s Kredarice nazaj v Krmo. Nepozabno! Samo smuka z Zadnjega Vogla in s Kanjavca je še lepša. Ne verjamete? Drugo leto poizkusite! Tista čudovita dolina za Kopicico! Na koncu pa ne veš, kateri vrh je lepši: Zelenarica, Kopicica, Srednji ali

ŠPORT IN REKREACIJA * * * ŠPORT IN REKREACIJA

Zadnji Vogel. Janeza, Martina in mene je začaral Zadnji Vogel. Dan kot umit. Sončni vzhod smo občudovali že visoko na planino Blato. Planino pri Jezeru in planino Dedno polje že poznamo, vzpon proti Voglu pa nas je najprej kar malo razočaral. Ja, kod bomo pa smučali? Vendar se včasih tudi po kopnem da smučati. Šele visoko med dvatisočaki se nam je odprl čudovit smuški svet. Za Kopico nam karta pokaže pot desno navzgor. Za tem grebenom bo verjetno naš vrh. Res je, vendar še daleč na obzorju. Začne se oblačiti, naletava prvi sneg. Nam je vroče na Belo nedeljo kot sredi poletja, pod vrhom Zadnjega Vogla pa začne snežiti kot sredi najhujše zime. Vrh! Nazdravimo! Že lansko leto smo želeli nanj, pa smo pristali le na Prvem Voglu, 150 metrov nižje. Bravo mi! Zimski vzpon je prava malenkost! Še poziranje in ... takrat se je začelo! Kaj? Divji ples! Še dobro, da nas ni kar po zraku vrglo globoko doli na planino v Lazu. Komaj smo ostali pokonci, da smo lahko pobrali šila in kopita in se spustili nižje v zavetrje. Ko bi imeli navzgor takšnega pomagača! Navzdol je šlo skoraj po zraku. Krn smo komaj utegnili pozdraviti, Zasavsko kočo na Prehodavcih smo le ošinili s pogledom še ne vedoč, da nas bo čez en mesec prijazno gostila. Nato pa sem in tja po širnih pobočjih in kotanjah nazaj proti Dednemu polju. Najraje bi se vzpeli še na Kopico, vendar tam gori ni nič manj tulilo in zavijalo. V dolini se je nato veter umiril, na Vogarju pa smo uživali že pravo pomlad sredi cvetočih trateloha, žafrana, zvončkov in trobentic, pa tudi lovcev prvih toplih spomladanskih žarkov za porjavelo kožo.

Prvomajsko vreme je bilo prav čudno. Še na Gorjancih bi lahko turno smučali, vsaj Tinka in Vera sta mi ves čas pod vrhom Trdinovega vrha to zatrjevali. Pod vrhom se mi je že res kar milo storilo. Verjetno bo na Kanjavcu dovolj snega. Janez že čaka v Bohinju. Martin ne ve, ali bi šel za dva dni ali ne. Mora še koruzo posejati. Pozno zvečer se odloči. Ob osmih že korakamo od planine Blato proti planini v Lazu. Visoko nad planino že vse kopno. Prvi obiskovalci planine nas nejeverno gledajo, kaj bomo s smučmi. Lazovski preval kopen, Konjske police pod Debelim vrhom tudi.

Gremo proti Konjskim policam. Vzpon je kar naporen, saj nam sonce že krepko greje hrbte. Stezo samo slutimo, že davno so tukaj hodili zadnji divji lovci. Na Konjskih policah končno sneg. Takoj si moramo obuti smučiči. Globoka konta. Globoka dolina med Debelim vrhom in Vršaki na vzhodu ter Vogli na zahodu. Hribarice. Kam sedaj sredi popoldneva? Prehodavci so pred nosom. Ali kar na Kanjavcu? Po malici preudarimo, da je bolje na Prehodavce. Bivak. Janez in Martin pravita, da je to v primerjavi z bivakom pod Mount Blancem pravi hotel. Vendar največja umetnost je bila narediti ogenj brez vžigalic oziroma vžigalnika. Sonce je prešibko in ni hotelo samo vžgati papirja. Končno najdemo v kotu tudi vžigalice! Hvala tistemu, ki jih je pustil. Sigurno jih je tudi že kdaj sam pozabil. Janez hoče pripraviti kosila in okolico malo posneti na film. "Pa kaj ta hudič nič ne dela!" Je še bolj amater kar se filmanja tiče, pa je kar s prazno kamero hotel narediti lep film! No ja, Martin je vsaj dobro kosilo naredil, laško pivo je pa ta hudo jezo poplahnilo.

Film bi bil pa zares enkratno. Saj je tudi zimska pokrajina zgornjega dela doline Triglavskih jezer prečudovita. Sam ne veš, kaj bi gledal. Ali samo dolino, plazove s Kanjavca, ki mu izza temena kima Triglav, ali globoko doli Trento in nad njo zahodne Julijce z Jalovcem, Kaninom ter Višem in Poliškim Špikom na obzorju. Zvečer pa še čudovit sončni zahod za temi vršaci. Zahodno od Triglava se mogočno vzdiguje še Razor in Prisojnik, pa naprej proti Jalovcu dolgi greben Mojstrovk. V sredini slike proti jugu dominira dolina Soče z Bovcem, v daljavi na obzorju pa kraljuje Matajur. In ko zahajajoče sonce pozlati vso to veličastno pokrajino, je podoba raja popolna. Duh in srce se umirita in naužijeta nove energije za vsakdanje tegobe.

Noč je bila kar prekratka. Že se vzpenjamo na Hribarice in naprej proti Kanjavcu. Vse v globokem snegu. Saj to smo iskali in želeli. Sneg je dovolj trd, da se smučiči ne vdirajo, strmine ne prehude. Janeza je tako prevzelo in potegnilo, da jo je mahnil kar naravnost navzgor. Ja, gremo, kar na zahodni vrh. Je lepši za smuko, če je pa višji bomo videli na vrhu. Janez in Martin trdita, da je vzhodni višji, meni pa se

zdi, da je zahodni višji. Pa saj je tako vse eno. Z vrha smo ugotovili, da bi bilo z vzhodnega vrha kar težko smučati. Janez sopiha naravnost navzgor. Martin pa lepo po ovinkih. Vršni greben. Sedaj je pa Martina potegnilo, da je kar pletel na vrh. Jaz za njim, Janeza pa ni in ni. Sapa ni dala. Končno vsi na vrhu! Najvišji smučarski vrh - 2570 m - piše v vodniku in na karti. Martin bo moral dati za rundo. Bravo! Stisk roke! Le kje je Janezova kamera? Le kam bi najprej gledal? Triglav na severu vsekakor najbolj pritegne pozornost, daleč na jugu Krn, pa Bohinjske gore, na vzhodu se bleščijo Savinjske Alpe, desno od njih se svetlika Ljubljana, globoko pod nami Trenta, pa... Neskončen razgled.

Odhod! Robniki že prijemljejo, levo, desno, enkratno. Čudovit spust! Hribarice so že pred nosom, ko se je zgodilo! Mehak sneg mi je kar pogoltnil levo smučko! Škrk! Au! Koleno je fuč! Prva pomoč pa spodaj na razpotju, kjer smo pustili pred vzponom "odvečno" opremo. V nahrbtniku ni nobena stvar nikoli odveč! Koleno smo imobiliz-

irali in nekako sem prismočal do prve pomoči. Počitek, povoji, tablete! Pa veselo in previdno naprej. Pod Vršaki je bilo najtežje! Bočno prečenje precejšnje strmine je vedno sitno, kaj šele s poškodovanim kolonom. Kod naprej? Po smeri pristopa bo najbližji povratek. Še ena ura smučanja čez Globoke konte, nato pa še tri ure hoje do planine v Lazu in naprej do planine Blato. Koleno je zdržalo.

Kaj vse človek premore, če je treba! Sedaj na bolniški razmišljam, da bi moral ukrepati drugače! Vendar je bilo lepo in če se bo koleno lepo pozdravilo, gremo drugo leto zopet na Kanjavcu, smučali pa bomo proti Velemu polju! Marjan Lipovšek je o turnem smučanju zapisal: "Sreča, gorska sreča sredi snežne samote." In to me vleče v zasnežene vršace! Tišina in spokojni mir, osamljeni kozorogi ali gamsi in kakšna planinska prepelica, pa tudi kukavica sredi snežne planjave me vleče z nepremagljivo silo v to prelestno gorsko srečo!

Tine OBLAK

ZAHVALA

Človeku je lažje, ko v najtežjih trenutkih ni sam, temveč je obkrožen s prijatelji. Zato se ob nenadni boleči izgubi drage žene in mame

Ivane Tomažič

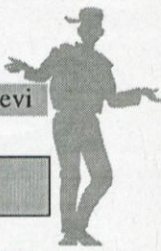
iskreno zahvaljujemo vsem za izraženo sožalje, darovano cvetje ali sveče, darove cerkvi in za spremstvo na njeni zadnji poti.

Hvala sosedom, posebej Jožetu Penetu in Stanetu Jagodicu, sorodnikom in prijateljem za pomoč in tolažbo v najtežjih trenutkih.

Hvala Igorju Rezarju za poslovilne besede ter cerkvenemu zboru in gospodu župniku za pogrebni obred.

Hvala vsem, ki jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

KOTIČEK ZA UPOKOJENCE * * * KOTIČEK ZA UPOKOJENCE

ČASTNA ČLANA DRUŠTVA UPOKOJENCEV

ČASTNA ČLANA DRUŠTVA UPOKOJENCEV STA NA ZADNJEM OBČNEM ZBORU POSTALA NAŠA DOLGOLETNA ČLANA, GOSPA MARIJA ŠILC IN GOSPOD JOŽE SMOLEJ.

Marija Šilc je dopolnila 86 let. Upokojena je 34 let. V DU je aktivno delala 10 let kot voditeljica klubskega bifeja, bila je poverjen-

ica za ožji mestni del, obiskovala je bolne, bila je mentorica dvema kolegicama, ki sta za njo vodili bife. Članom – upokojencem je ostala v lepem in prijetnem spominu zaradi svoje ljubeznivosti, potrpežljivosti, nesebičnosti in korektnega odnosa ter pripravljenosti za delo in pomoč v stiski.

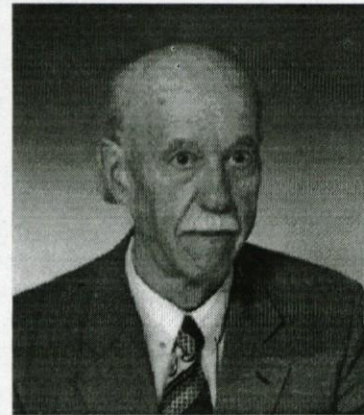
Vitko, okretno, zdravo ter mladostno jo je ohranilo veselje do dela z

ljudmi, aktivnost in sposobnost ostati dobre volje kljub mnogim težavam, ki jih prinaša življenje.

Jože Smolej je letos dopolnil 80 let.

Svoje življenje je posvetil pedagoškemu delu. Njegovo veselje in življenjski moto pa je bil in je še šport. Z lastno vztrajnostjo, aktivnostjo, resnostjo in delavnostjo ter predvsem z osebnim zgledom je navdušil veliko število kolegov-upokojencev za zdravo sproščanje in prijetno druženje.

Član DU Grosuplje je od leta 82.

Vseh 15 let je predsednik komisije za športne aktivnosti. Vsa ta leta so člani DU ohranjali svojo kondicijo in zdravje v raznoterih športnih aktivnostih, igrali za zabavo in tudi tekmovanja na občinskem, medobčinskem, regijskem in re-

publiškem nivoju. Vodil je vsakoletne priprave, bil organizacijski sekretar za šport tudi pri Občinski zvezi društev upokojencev, kjer je bil tudi tajnik in po sili razmer še blagajnik.

Za svoje kakovostno dolgoletno delo je lani prejel priznanje Zveze društev upokojencev Slovenije.

Kapetani vseh športnih panog: streljanja z zračno puško, balinanja, kegljanja, pikada spoštujejo nje-

govo veliko vnemo ter prizadevanja za čim boljše materialne pogoje za vadbo, predvsem pa njegov korekten odnos do ljudi in dela.

Kot častna člana sta oproščena plačila članarine.

V zahvalo za njuno dolgoletno delo bosta vabljeni in dobrodošla gosta na vseh naših pomembnih srečanjih. Želimo, da s svojo prisotnostjo popestrita urice našega druženja nam za zgled, sebi pa v prijeten spomin in veselje.

Marta HROVATIN

VABIMO UPOKOJENCE V NAŠE VRSTE

Morda še ne veste, da nas je v Društvu upokojencev okoli 60 % od vseh upokojenih v občini, za 8% presegamo republiško povprečje.

Vabimo vse, ki želite organizirano obiskovati naše izlete in strokovne ogleda, se aktivno ukvarjati s katero od športnih dejavnosti: šah, balinanje, keglanje, streljanje z zračno puško, pikado, pohodništvo, obiskovati tečaje risanja na svilo, izdelovanja okraskov iz testa ali gline, ročnih del: rišiljeja, kvačkanja, da se nam pridružite. V jeseni bomo ponovno poskušali pridobiti zborovodkinjo ali zborovodjo za ženski zbor, in povečati število v moškem pevskem zboru.

Z organiziranimi aktivnostmi bomo pričeli zopet v septembru.

KAKO SE NAM LAHKO PRIDRUŽITE?

V vsakem naselju ali ulici imamo **poverjenike**, skupaj 26. Če jih ne poznate, vprašajte sosedo, ki je že naš član.

Smo velika – 1388 članska skupina – največkrat pozitivno ciljno organizirana družba ljudi dobre volje. **Z aktivnim delovanjem in druženjem ohranjamo svojo vzdržljivost, krepimo samozaupanje, povečujemo smisel zdravega in koristnega življenja ter si lepšamo vsakdanjost.**

Zdravi in dobro razpoloženi bomo sebi in našim bližnjim bolj prijetni, **PRIDITE!**

predsednica Marta HROVATIN

IN MEMORIAM * * * IN MEMORIAM

KOPANJSKA ŽUPNIJA JE OBNEMELA...

V torek, 8. julija 1997, je okrog 8^h zvečer kot strela z jasnega udarilo v vasi pod Kopanjem: Župnik je umrl! Prvim nejevernim pogledom - saj je župnik še normalno opravljal svojo službo (vse dneve je kot običajno maševal) in kljub svojim letom ni kazal nobenih posebnih zdravstvenih težav - je sledil plaz vprašanj: kako, kdaj, kje...? Namesto zadovoljivega odgovora je s Kopanja zavel leden piš: Vse kaže, da je bil župnik umorjen, saj so ga ljudje, ki so zaman čakali na začetek maše in šli končno pogledat v župnišče, zakaj zamuja, našli ležečega na tleh v veži župnišča. Pod njim je bila luža krvi. Takoj je stekla tudi preiskava.

Vest o smrti je s tem postala srcu

še bolj tuja in odmaknjena, neverjetna, saj župnik vendar nikomur ni hotel nič žalega pa tudi posebnega bogastva ni imel, da bi lahko komu vzbudilo skomine. Res je bil zelo gospodaren in skrajno varčen, vendar njegovi dohodki so zadoštovali le za borno preživetje, posebnih nabirk pa v zadnjem času v župniji ni bilo. Čudna mora se je začela naseljevati v domove, vse mogoče misli in ugibanja so podila spanec z oči odraslih župljanov, doslej nepoznana stiska se je lotevala tudi otroških duš.

Zaradi nadaljnje preiskave so mrtvega župnika v poznih večernih urah odpeljali, samota kopanjskega griča in moreča tišina po zamahu mrtvaške kose se je še bolj živo približala hišam po dolini in se

odplazila tudi v sosednje župnije, saj so tam župnika Viktorja večinoma vsi poznali.

Gospod Viktor Pristov se je rodil 12. aprila 1919 v Hrašah pri Lescah na Gorenjskem. Svoj rodni kraj je zelo ljubil in porabil vsako priliko, da ga je obiskal. Košček njega je prinesel na Kopanj tudi s tem, da je v barvno okno, ki ga je dal v kopanjski cerkvi narediti v spomin na papežev obisk v naši državi, dal podobo Marije vnebovzete iz svoje rodne župnijske cerkve.

V duhovnika je bil posvečen brez zunanjih slovesnosti, tako rekoč na skrivaj, leta 1944 v Ljubljani. Do leta 1945 je služboval kot prefekt Zavoda sv. Stanislava v Baragovem semenišču in bil kaplan na

Igu. V letu 1945 se je moral umakniti v tujino. Sledila so taborišča v Italiji (v Modeni, Serviglianu in Rimu), nato pa je odšel v Argentino in zatem v Brazilijo.

Od leta 1947 do 1960 je deloval v škofiji Pelotas, od leta 1961 do 1965 pa v nadškofiji Sao Paulo. Leta 1965 se je vrnil domov. Po zapletih s takratno oblastjo je leta 1966 končno dobil dovoljenje za opravljanje svojega poklica v domovini.

Ker je v župniji Kopanj takratni 88-letni župnik povsem opešal in je župnija potrebovala novega stalnega duhovnika, jo je prevzel gospod Viktor. Prav te dni mineva 31 let, odkar je prišel na Kopanj. Stanje v župniji je bilo takrat težko. Leta 1943 je bila namreč cerkev požgana, leta 1945 pa še bombardirana. Prav tako je bilo po-

IN MEMORIAM * * * IN MEMORIAM

žgano tudi župnišče. Oboje je bilo le za silo popravljen, saj se v tistih družbenih razmerah kljub prizadevanju in gospodarnosti tedanjega župnika gospoda Kogovška ni dalo narediti kaj več. Tudi g. Viktor ni obupal. Ker je bil gospodaren, zelo delaven in varčen, se je premišljeno in z veliko vztrajnostjo lotil obnove tako cerkve kakor župnišča.

S pomočjo župljanov je gospod Pristov korak za korakom skozi 30 let vse obnovil. Zadnje veliko delo je uspel končati prav letos - to je bila obnova zvonov. Otroško se je veselil ubranih, mogočnih pesmi bronastih zvonov, zato župljani čutijo vsaj majhno tolažbo v tem, da so mu lahko zvonili ob slovesu. Njegova dolgoletna velika želja se je z novimi zvonovi sicer izpolnila, žal pa še ne v takem obsegu, kot si je zamislil, saj je takoj za farno cerkvijo želel obnoviti zvonove tudi pri podružni cerkvi na Veliki Ilovi Gori. Prav to nedeljo naj bi bila tam blagoslovitev zvonov.

Prizadeval si je tudi za obnovo ostalih dveh podružnih cerkva - tako kapele na Čušperku kot kapele svete Marjete v Veliki Račni. Tudi blagoslovitev te kapele bi bila v prihodnjih dneh, se pravi na sam praznik sv. Marjete, 20. julija. Vse to dokazuje župnikovo veliko zavzetost, ki je dajala poleta tudi faranom, da so skupaj z njim odgovorno poskrbeli za svoja svetišča, ki so priče globoke vere naših prednikov, ostati pa morajo tudi priče našim potomcem.

Poudariti je treba, da je znal prisluhniti tudi javnim potrebam kraja in je v okviru svojih pristojnosti rad pomagal.

Pokojni župnik je imel velik smisel in veselje do dela na vrtu in gojenju različnih, tudi posebnih rastlin, o čemer pričajo velike lončnice v cerkvi in župnišču ter bujno rastoče vsakovrstne rastline na gredicah po Kopanju. S tem bo ostal tako župljanom kot drugim obiskovalcem Kopanja v nepozabnem spominu. Vsakomur je vedno rad prijazen postregel z razlago o zgodovini Kopanja in cerkve, se rad pošalil, povedal kako anekdoto in znal hitro vzpostaviti pristen stik z ljudmi, tako da so zadovoljno zapuščali Kopanj in se mnogi tudi vračali.

Kot duhovnik je vsa leta z velikim žarom oznanjal Božjo besedo. Posebno skrb je posvečal verski vzgoji otrok. Izmed njih si je tudi

vedno nabral dovolj ministrantov in drugih pomočnikov pri oblikovanju bogoslužja in jim tako mimogrede približeval Božjo bližino. Preko otrok je tako tudi mnogim staršem svet Božjih skrivnosti postajal vse bližji. To se je odrazilo tudi ob slovesu od pokojnega župnika. Otroci so mu z občutenimi besedami izrazili ljubezen, priпадnost in zahvalo za ves trud z njimi.

“Naša mala otroška srca ne morejo doumeti, da Vas ni več med nami, da Vas ne bomo nikoli več videli, kako prihajate s čepico na glavi in nasmehom na obrazu v našo veroučno sobo, kjer smo vsak teden čakali srečanja z Vami; da ne bomo nikoli več poslušali Vaših naukov o tem, da moramo živeti v ljubezni in spoštovanju.

Naša srca Vas bodo ohranila v spominu kot zgled za skromnost in predanost duhovniškemu poklicu. Obljubljamo, da bomo v življenju vedno in povsod poskušali uresničevati to, kar ste nas učili.

Tako boste še naprej živeli z nami in v nas. Zrna, ki ste jih posejali, bodo vzkli, rodila in živela naprej,” je med drugim v imenu vseh otrok prisrčno povedala Irena Bahovec.

Pogreb pokojnega gospoda Pristova je bil v petek, 11. julija, ob štirih popoldne na Kopanju. Župljani so mu z dostojnim slovesom pokazali, da so ga kljub vsemu imeli radi, da je bil del njihovega življenja bolj, kakor so se tega prej sploh zavedali. V imenu župljanov se je od njega poslovil dolgoletni ključar Anton Potokar. Med drugim je dejal: “Ostali nam boste trden zgled delavnega, osebno izredno skromnega in varčnega človeka, saj je vse Vaše življenje bilo en sam delovni dan po pravilu sv. Benedikta: Moli in delaj. ... Pogrešali pa vas bodo tudi bolniki in ostareli, saj ste jih redno obiskovali, obvezno za vse prve petke in večje praznike s sv. obhajilom in jim tudi sicer prinašali tolažbo. Priznati Vam moramo tudi, da ste se zanimali za slehernega farana, saj nikoli niste pozabili vprašati, kako kaj ta ali oni, in mu poslali prijazen pozdrav.

Iz srca se Vam zahvaljujemo za dolgoletno in bogato delo med nami, za vse dobro, ki ste nam ga izkazovali tako ali drugače. Za vse, kar se nam kdaj ni zdelo prav, Vam iz srca odpuščamo, kakor smo prepričani, da ste tudi Vi nam vse, kar

z naše strani ni bilo prav do Vas, že davno odpustili, vsekakor pa do konca v svoji zadnji uri. Naj Bog, ki zna pisati ravno po krivih črtah, obilno blagoslovi Vaše delo med nami, saj je On tisti, ki daje rast in blagoslov. Počivajte v miru v Božjem naročju v tej naši zemlji, ki ste jo tako ljubili, da je nikoli niste želeli zapustiti. In Bog Vas je uslišal.”

V imenu občine je poslovilne besede izrekel podžupan dr. Peter Hostnik. Med drugim je dejal: “Gospoda župnika sem poznal tudi osebno, zato lahko trdim, da smo izgubili velikega človeka, oznanjevalca resnice, poslanika miru, polagalca moralnih vrednot v srca vernih, človeka odprtega srca, katerega nasmeh je izražal predanost poslanstvu Cerkve.

Trideset let ste se, gospod župnik, razdajali za ta kraj. Hvala vam za vse vzpodbudne besede, za ohranjanje vrednot, iz katerih živi pošten, delaven in zaradi tega srečen človek. Hvala za ohranjanje te romarske cerkve na Kopanju in hvala za Vaše tako konstruktivno sodelovanje z laičnim delom javnosti.” Najbrž ga ni bilo v župniji ali njeni okolici, ki bi ga grozljiva spoza-ba morilčeve roke nad priletnim, nikomur nič žalega hotečim človekom, ne prizadela. O tej prizadetosti je pričala tudi izredno številna udeležba pri maši zadušnici na večer pred pogrebom ter na pogrebu samem. Pogrebne sloves-

nosti je vodil sam nadškof dr. Franc Rode ob sodelovanju dosedanjega nadškofa dr. Alojzija Šuštarja in preko 60 duhovnikov.

Dogodki preteklega tedna dajo slehernemu razumnemu človeku misliti. Kakšen svet je to, kam vse to pelje? Grozno in skrajno nedoumno dejanje priča o hudi notranji načetosti današnjega človeka in družbe kot celote. Sicer pa je v svetu, kjer se tako rekoč javno norčuje iz tisočletja veljavnih moralnih vrednot, vse mogoče, tudi taka grozodejstva, storjena iz takih ali drugačnih nagibov. Ali se bomo zmogli dovolj globoko zavedeti vse razsežnosti zla, ki nam iz dneva v dan bolj grozi? Se bomo mar kar vdali in pristali na to, da bo občutek ogroženosti, strahu in negotovosti postal del našega vsakdanjika? Ali ni že skrajni čas, da se končno zavemo absolutne pravice do svojega človeškega dostojanstva, do pravice življenja v miru in brez strahu? Vsak zase in skupaj kot posamezne skupine in končno družba kot celota se moramo z vsemi močmi upreti sleherni obliki nasilja, končno tudi nasilju, ki nam ga večer za večerom vsiljujejo s televizijskih ekranov in s tem hote ali nehote izrinjajo iz naših src in domov toplo človeškost, občutek za realnost ter pristnost medsebojnih odnosov.

Velika Račna, 12. julij 1997

Jožef Valentinčič
Ivanka Šircelj-Žnidaršič

* * * **OB PRAZNIKU OBČINE GROSUPLJE** * * *

NEIZPOLNJENA OBLJUBA

S kopanjskega hriba žalostno pozvanja zvon... Rahel vetrič, ki pihlja, se zdi, pa z njim prinaša znani mi, prijazni glas: "Pa pridite spomladi, ko je tu pri nas na Kopanju tako lepo, pridite h kopanjski Mariji!"...

Kopanjski župnik gospod VIKTOR PRISTOV. Spomin zbeži v tisto zimsko nedeljsko dopoldne, ko sva si segla v roke pred župniščem in je znal splesti pogovor tako, kot da se je po dolgem času srečal s starim znancem. Z ljubeznjivostjo mi je pripovedoval o samotnem življenju, s polno mero hvaležnosti o tem, kako mu dobri ljudje iz doline prinašajo mleko, s posebno toplino je pokazal na gorenjske vršace, kjer je njegov dom... Vse njegove misli pa so bile na čuden način prepletene s skromnostjo, ki je povečini današnji človek ne pozna...

Ali ga tu gori v samotni ni strah, sem ga vprašala v tistem nedeljskem pogovoru. Tedaj pa se je zazrl v nebo, sklenil roke kvišku in zaupno dejal: "Saj me dobri Bog varuje, pa kopanjska Marija!" Bog in kopanjska mati Božja sta župnika Viktorja Pristova spremljala dolgih 31 let, ko je bil zvesti pastir na kopanjskem griču...

Jaz pa nisem izpolnila obljube, da bom prišla spomladi, da pokažem otrokom, kaj sta skromnost in dobrot... in kaj je samota sredi betonskega življenja.... Ostale pa so mi župnikove besede: "Vsakega obiskovalca sem vesela..."

Žal pa človek danes ne ve, komu seže v roke, komu nameni prijazno besedo...

KJE PA VAS ČEVELO ŽULI?

NE BELITE SI GLAVE, NA OBČINI GROSUPLJE DELUJE KOMUNALNI REDAR

In sicer:

Vse naloge s področja izvajanja javnih gospodarskih služb in področja javnih površin pokriva IRENA STRAŽIŠAR –

zato: v kolikor naletite na probleme z navedenega področja, pokličite jo po telefonu št.: 762 – 211!

Z vsemi problemi, ki nastajajo

na področju cest, pločnikov in parkirišč, pa se kot komunalni redar ukvarja MAKSIMILIJAN SEDEJ, ki ga na Občini Grosuplje dobite po telefonu št.: 762-211.

Ali še vedno v svojem okolju opažate potepuške pse?

Rešitev je na dlani: Pokličite:

VETERINARSKI ZAVOD SLOVENIJE, Cesta v Mestni log 47 a, Ljubljana, tel.: 638 – 126

Ali pa

VETERINARSKEGA INŠPEKTORJA (ga Fuchs Rozalija), Veterinarska uprava RS, Veterinarska inšpekcija, Izpostav Grosuplje, Cesta na Krko, Grosuplje, telefon: 762-311.

ČISTILNI SERVIS BISER

Čiščenje vseh vrst preprog, trdih tlakov in steklenih površin
Pod Hribom 2/20, 1290 Grosuplje
Tel.: 061/771-404

Čistilni servis Biser nudi dnevna, tedenska ali generalna čiščenja stanovanj, poslovnih prostorov, lokalov, delavnic

Nudimo vam globinsko čiščenje itisonov, tapisonov, preprog, čiščenje toplih podov, parketa, lesenih oblog, plute, linolejev, vinas plošč, naravnih in umetnih kamnov.

Odstranjevanje starih premazov, nanos kvalitetnih in dolgotrajnih premazov, čiščenje steklenih površin, zavese, sedežnih garnitur, stolov.

Vsa dela opravljamo hitro in kvalitetno

V juliju in avgustu vam s tem kuponom nudimo 10 % popusta pri čiščenju preprog.

Hranilnica

LON d.d. Kranj

V MESECU JULIJU

ODLIČNO OBRESTUJEMO VAŠA TOLARSKA SREDSTVA

(tudi z devizno klavzulo)

in

NUDIMO UGODNA POTROŠNIŠKA POSOJILA od T + 7,90% DALJE

V hranilnici lahko kupujete in prodajate valuto ter plačate vaše

položnice z najmanjšo provizijo!

POKLIČITE NAS NA TELEFON 764-300 ALI 764-600!

Poslovna enota

MAGRO

Grosuplje

Kolodvorska 3

Telefon: 061/764-600

061/764-300

Faks: 061/761-719

Grosupeljski odmevi - Ustanovitelj je občinski svet občine Grosuplje - Uredniški odbor: Ivo Brečič, Barbara Pance, Andreja Podlogar, Matjaž Trontelj in Anica Zajec. - Glavna in odgovorna urednica Alenka Adamič - Tehnična urednica Alenka Adamič - Lektorica Marija Samec - Naslov uredništva Kolodvorska 2, Grosuplje - Računalniški prelom U&D, Ulaga - Tisk GRAFIS Grosuplje - Rokopisov in fotografij ne vračamo. Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 4.500 izvodov in ga prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Glasilo občine spada med proizvode, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5 odstotkov.